

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 1472/2006/EK RENDELETE

(2006. október 5.)

a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrészrel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott egyeztetést követően benyújtott bizottsági javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

- (1) 2006. március 23-án az 553/2006/EK rendelettel ⁽²⁾ (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) a Bizottság ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból (a továbbiakban: az „érintett országok”, vagy az „exportáló országok”) származó, egyes bőr felsőrészrel rendelkező lábbelik közösségi behozatalára. Ez a rendelet 2006. április 7-én lépett hatályba.
- (2) Emlékeztetni kell arra, hogy a dömping kivizsgálása a 2004. április 1-je és 2005. március 31-én közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak vagy VI) terjedt ki és a kárfelmérés szempontjából lényeges tendenciák tekintetében a Bizottság a 2001. január 1-je és a vizsgálati időszak vége közötti időtartam adatait elemezte (a továbbiakban: érintett időszak).

2. AZ ELJÁRÁS TOVÁBBI MENETE

- (3) Az érintett országokból származó, egyes bőr felsőrészrel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetését követően a Bizottság valamennyi féllel ismertette az ideiglenes rendelet alapjául szolgáló tényeket és megfontolásokat. Valamennyi fél számára meghatározott időszakot biztosított, amelyen belül ezen ismertetésekkel kapcsolatban észrevételeiket előadhatták.
- (4) Néhány érdekelt fél írásban nyújtott be észrevételeket. Azoknak a feleknek, akik ezt igényelték, szóbeli meghallgatásra is lehetőséget biztosítottak. A Bizottság folytatta mindazon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket végleges megállapításaihoz szükségesnek ítélt.
- (5) A Bizottság szolgálatai nyilvánosságra hozták továbbá az összes olyan alapvető tényt és megfontolást, amelynek alapján a végleges dömpingellenes intézkedések meghozatalára és az ideiglenes vámmal biztosított összegek végleges beszedésére javaslatot kívánt tenni. Az érdekelt felek számára továbbá olyan meghatározott időszakot biztosított, amelyen belül e nyilvánosságra hozatalt követően észrevételeiket előadhatták. Sor került ezután a felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételek mérlegelésére, és adott esetben a megállapítások értelemszerű módosítására. Az intézkedések kilátásba helyezett formáját érintő változtatás tekintetében ezenkívül további információkat hoztak nyilvánosságra.
- (6) Több érintett fél azt állította, hogy a védekezéshez fűződő joguk sérült, mivel a panaszosok nevei nem kerültek nyilvánosságra. E probléma előzőleg már felmerült (lásd az ideiglenes rendelet (8) preambulumbekendését). Az ügyet a Bizottság a végleges szakaszban felülvizsgálta és a következő megállapítás született: a reprezentativitást kétségbe vonó érdekelt felek ismerték a panaszosok termelési értékeit, országonkénti bontásban. Védekezéshez fűződő joguk ezért kellőképpen sértetlen. Ezen információkat később valamennyi érdekelt fél számára nyilvánosságra hozták.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 98., 2006.4.6., 3. o.

B. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

1. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(7) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (10) preambulumbekkezdésében említetteknek megfelelően az eljárás tárgyát képező érintett termék a KNK-ból és Vietnamból származó lábbeli, amely bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkezik, kivéve:

— a Kombinált Nomenklatúra 64. árucsoportjának 1. alszámos megjegyzése alkalmazásában sportlábbeliként meghatározott, azaz i. szögekkel, tűskékkel, stoplikkal, kapsokkal, pánttal és hasonlókkal felszerelt vagy ilyen felszerelésére alkalmas, kifejezetten sportolásra szánt lábbeli; és ii. korcsolyacipő, sícipő, síbakancs, sífutócipő, hószőrőcipő, birkózó-, ökölvívó- és kerékpárcipő,

— papucs és más házicipő (amelyek a 6403 59 50, 6403 99 50 és az ex 6405 10 00 KN-kódok alá tartoznak),

— orrmerevítővel ellátott lábbeli, azaz a legalább 100 J energiának⁽¹⁾ megfelelő ütéssel szemben védelmet nyújtó beépített orrmerevítővel ellátott lábbeli, (amely a következő KN-kódok alá tartozik:
 ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15,
 ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95,
 ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31,
 ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91,
 ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11,
 ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18,
 ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96,
 ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31,
 ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38,
 ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96,
 ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00).

(8) Az ideiglenes rendelet (12)–(27) preambulumbekkezdésében említett meghatározások alapján továbbá az az ideiglenes döntés született, hogy bizonyos magas technológiával készült sportlábbelit, azaz a speciális technológiával készült sportlábbelit (Special Technology Athletic Footwear, STAF) ki kell zárni e fogalm meghatározásból.

(9) A Bizottság továbbá úgy döntött, hogy a gyermeklábbelit ideiglenesen az érintett termék alá sorolja, noha ezt a végleges szakaszban történő további vizsgálat és megfontolás tárgyává tették.

(10) Az érdekelt feleket felkérték arra, hogy fejtsék ki véleményüket e konkrét kérdésekben. A fent említettekkel kapcsolatos véleményeket és az egyéb különleges típusú lábbeli kizárására vonatkozó további kérelmeket követően ezen állítások részletes elemzése az alábbiakban történik.

1.1. Speciális technológiával készült sportlábbeli (STAF)

(11) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (13) preambulumbekkezdésében meghatározott STAF-típusú lábbelit kizárták az érintett termék meghatározásából.

(12) E kizárás azon a tényen alapult, hogy az ilyen típusú lábbeli különböző alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkezik, különböző értékesítési csatornákon keresztül árusítják, és a végfelhasználás módja, valamint az ilyen típusú sportlábbelihez kapcsolódó fogyasztói megítélés is különböző.

(13) A közösségi lábbelitermelő ágazat vitatta a STAF-típusú lábbelinek az érintett termékkörből történő kizárását arra hivatkozva, hogy a speciális technológiával készült sportlábbeli értékesítési csatornáit és a hozzá kapcsolódó fogyasztói megítélés a vizsgált termékével megegyező. Hangsúlyozta továbbá, hogy abban az esetben, ha a speciális technológiával készült sportlábbelit mégis ki kell zárni a vizsgálat termékköréből, e sportlábbeli minimális értékét (amely a jelenlegi TARIC-meghatározás szerint 9 euro) meg kellene emelni, mivel az utóbbi években a dollár az euróhoz képest leértékelődött.

(14) E beadványok megválaszolásakor először is meg kell jegyezni, hogy a közösségi gazdasági ágazat nem vonta kétségbe, hogy a speciális technológiával készült sportlábbeli alapvető fizikai és műszaki jellemzői eltérőek. Másodsorban pedig a közösségi lábbelitermelő ágazat nem terjesztett elő megalapozott érveket az értékesítési csatornák, a végfelhasználás, a fogyasztói megítélés és a behozatali tendenciák vonatkozásában, amelyek kétségbe vonhatnák az ideiglenes rendelet (15)–(18) preambulumbekkezdésében tett megállapításokat. Ezenkívül a 9 eurós küszöb megemelésére vonatkozó kérelmet nem támasztották alá megalapozott bizonyítékokkal.

(15) Több importőr kérelmezte a speciális technológiával készült sportlábbeli minimális értékének 9 euróról 7,50 euróra történő csökkentését, elsősorban a termelési eljárás költségének csökkenése miatti megváltozott körülményekre hivatkozva.

⁽¹⁾ Az ütéssel szembeni ellenállás mérésére az EN345. és az EN346. európai szabvány az irányadó.

- (16) A Bizottság e beadványokat is részletesen megvizsgálta. Emlékeztetni kell arra, hogy a 9 eurós küszöböt a TARIC-nomenklatúrában 1994-ben, azaz 12 évvel ezelőtt állapították meg, amikor a speciális technológiával készült sportlábbelit a Kínából származó lábbelire vonatkozó kontingens részévé tették. Az importőrök továbbá kellőképpen bebizonyították, hogy az új termelési technológiák a speciális technológiával készült sportlábbeli termelési költségeinek jelentős mérsékléséhez, valamint a nyersanyag- és energiahulladék csökkentéséhez vezettek. A speciális technológiával készült sportlábbeli megnövekedett kínálatának tulajdonítható fokozottabb versennyel együtt (amely szintén árcsökkentő tényező) e változások valóban befolyásolták az árszinteket a 12 évvel ezelőtti helyzethez képest, ami nem hagyható figyelmen kívül. A Bizottság úgy vélte, e változásokat a speciális technológiával készült sportlábbeli értékének mérsékelte, 1,50 eurós csökkentése tükrözheti.
- (17) Számos exportőr továbbá azt állította, hogy a speciális technológiával készült sportlábbeli meghatározását ki kellene terjeszteni valamennyi bőr felsőrészrel és etilénvinil-acetát (EVA) talppal rendelkező és/vagy közvetlenül fröccsöntött lábbelire.
- (18) E beadványokra adott válaszként azonban ki kell emelni, hogy az EVA-fröccsöntési technika alkalmazása nem különbözteti meg egyértelműen a végterméket az érintett terméktől. Kiderült továbbá, hogy az EVA-talpakra alkalmazott fröccsöntési technika a speciális technológiával készült sportlábbelitől eltérő lábbeli előállítás során is használható. Ezenkívül nem érkezett bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a különböző fizikai és technikai jellemzők, értékesítési csatornákon, felhasználáson és fogyasztói megítélésen, valamint eltérő behozatali tendenciákon alapuló megkülönböztetés nem lenne megfelelő. Végezetül pedig a különböző importőrök által javasolt EVA-meghatározások egymással nyilvánvaló ellentmondásban álltak. Ezért a speciális technológiával készült sportlábbeli meghatározására vonatkozó ezen javaslatot el kellett utasítani.
- (19) Az ideiglenes rendeletben említetteknek megfelelően a speciális technológiával készült sportlábbelinek az érintett termék meghatározásából történő kizárása így megerősítést nyer. Továbbá a speciális technológiával készült sportlábbeli minimális értékét 9 euróról 7,50 euróra kell csökkenteni. Egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (13)–(19) preambulumbekzdésében szereplő megállapítások a speciális technológiával készült sportlábbelire vonatkozóan megerősítést nyernek. A 7,50 eurónál nem kisebb értékű speciális technológiával készült sportlábbelit ezért véglegesen ki kell zárni az eljárásból.
- ## 1.2. Gyermeklábbeli
- (20) Nem hoztak ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket azon gyermeklábbelikre – azaz a 24 cm-nél kisebb talpbetéttel és 3 cm-es vagy annál kisebb kombinált talp- és sarokmagassággal rendelkező lábbelikre – amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 20 00, ex 6403 30 00, 6403 51 11, 6403 51 91, 6403 59 31, 6403 59 91, 6403 91 11, 6403 91 91, 6403 99 31, 6403 99 91 és ex 6405 10 00, mivel az ideiglenes megállapítások nem igazolták ilyen intézkedések közösségi érdek alapján történő meghozatalát.
- (21) Az ideiglenes rendelet (28)–(31) preambulumbekzdése nem tartalmazott végleges megállapítást arra nézve, hogy a gyermeklábbeli az érintett termék körébe tartozik-e. Noha megvizsgáltak bizonyos olyan észrevételeket, amelyek szerint a gyermeklábbelit ki kell zárni a vizsgálat termékköréből, ezen észrevételek a vizsgálat e szakaszában nem tették lehetővé a végleges következtetések levonását. Ezért az a döntés született, hogy a gyermeklábbelit a végleges szakaszban történő további vizsgálatokig és megfontolásig az érintett termék közé kell sorolni.
- (22) Az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően néhány érdekelt fél azt állította, hogy a gyermeklábbelit ki kell zárni a vizsgálat termékköréből. Ezt az állítást arra alapozták, hogy a stílus, a forma, az értékesítési csatornák és az ügyfélszolgálat tekintetében a gyermeklábbeli világosan elkülönül e vizsgálat termékkörébe tartozó egyéb típusú lábbelitől, mint ahogyan ez az ideiglenes rendelet (30) és (31) preambulumbekzdésében említésre került.
- (23) Ezen érvek azonban elégtelennek bizonyultak a gyermeklábbelinek az érintett termék meghatározásából történő kizárásához, mivel a felek nem támasztották alá őket olyan bizonyítékokkal, amelyek kellőképpen igazolták volna, hogy e vizsgálatban nyilvánvaló választóvonal húzható a gyermeklábbeli és a vizsgálat termékkörébe tartozó egyéb lábbeli közé. Sőt, kiderült, hogy a gyermeklábbeli azon főbb fizikai és műszaki jellemzői, amelyek megegyeznek az érintett termék jellemzőivel (bőr felsőrész és különböző típusú talpak ötvözete a láb védelme érdekében) jelentősebbek, mint a közöttük lévő különbség (azaz legfőképpen a méret). Úgy tűnik továbbá, hogy a stílus, a forma, az értékesítési csatornák és az ügyfélszolgálat tekintetében a gyermeklábbeli lényegében nem különbözik a vizsgálatban részt vevő egyéb lábbelítípustól. Önmagában az, hogy a gyermeklábbeli az érintett termék egy alcsoportját alkotja, még nem igazolja a termékkörből történő kizárását. Sőt, a Bizottság megállapította, hogy nincs határozott választóvonal a gyermeklábbeli és az érintett termék között, míg az érintett termék meghatározásával való átfedés azonban viszonylag nagy, hiszen olyan eszközzel van szó, amely elsősorban a járás során fedi és védi az emberi lábat.

- (24) A közösségi gazdasági ágazat az ideiglenes rendelet nyilvánosságra hozatalára adott válaszában azt állította, hogy a gyermeklábbelinek az érintett termék részét kell képeznie. Bebizonyították, hogy a Közösségben mindig jelentős gyermeklábbeli-termelés folyt.
- (25) A közösségi gazdasági ágazat beadványa megerősíti a végleges megállapításokat. Ezért végleges az a következtetés, hogy a gyermeklábbelit bele kell foglalni az érintett termék meghatározásába.

1.3. Kizárás iránti egyéb kérelmek

- (26) Számos érdekelt fél állította, hogy e KN-kódok alá tartozó bizonyos egyéb lábbelitípusok túlságosan különböznek ahhoz (különösen a használatot tekintve), hogy ugyanazon termék kategóriába tartozzanak. Ezen állítások elemzése az alábbiakban történik.

i. Túra-, hegyászó- és egyéb szabadidőcipő

- (27) A Kombinált Nomenklátúra értelmében a túra-, hegyászó és egyéb szabadidőcipő (a továbbiakban: túracipő) nem tekinthető sportolásra szolgáló lábbelinek és ezért nem tartozik a speciális technológiával készült lábbelinek az ideiglenes rendelet (13) preambulumbekzdésében említett meghatározásába. Néhány fél azonban kérelmezte, hogy e terméket a következő okokból kifolyólag az eljárásból is zárják ki: i. e túracipőkkel szemben támasztott követelmények szerintük hasonlóak a speciális technológiával készült lábbeli követelményeihez, ii. az értékesítési csatornák és a fogyasztói megítélés tekintetében a túracipőt állítólag határozottan meg lehet különböztetni az egyéb lábbelitípusoktól, és iii. a túracipő után fizetett több vám az állítások szerint káros hatással lenne e különleges piacra nézve.
- (28) A túracipő különleges sajátosságai és jellemzői vonatkozásában nem nyújtottak be további olyan bizonyítékokat, amelyek megváltoztatták volna az ideiglenes rendelet (34) preambulumbekzdésében szereplő következtetést, mely szerint jöllehet az egyes lábbelitípusok (pl. túracipő) további eltérő speciális jellemzőkkel rendelkezhetnek, e típusú lábbeli alapvető jellemzője továbbra is ugyanaz. Kiderült továbbá, hogy a túracipőt széles körben gyártják a Közösségben, és hogy nem létezik határozott választóvonal ezen importált túracipő és a Közösségben gyártott túracipő között. Ezt megerősítette az a döntés is, amely szerint a megegyező típusú lábbelit be kell vonni a 2155/97/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ által meghatározott

termékkörbe. Bár előfordulhat, hogy a túracipő különleges jellemzőkkel rendelkezik, alapvető fizikai és műszaki jellemzői megegyeznek a termékkörbe tartozó egyéb lábbeli jellemzőivel. Megállapították továbbá, hogy használatuk és fogyasztói megítélésük tekintetében jelentős átfedés van a termék meghatározásába tartozó egyéb típusú lábbelivel. Ennek megfelelően megállapítható, hogy a túracipőnek továbbra is a vizsgálat hatálya alá kell tartoznia.

ii. Mechanoterápiás alkalmazású lábbeli

- (29) Egy importőr a mechanoterápiás alkalmazású lábbelik kizárását kérelmezte. Noha a termék jelenleg a 6403 99 93, 6403 99 96 és 6403 99 98 KN-kód alá tartozik, az importőr szerint ezt a lábbelitípust ki kell zárni az eljárás alkalmazási köréből, mivel eltérő fizikai és műszaki jellemzőkkel és értékesítési csatornákkal rendelkezik, valamint a vele szemben tanúsított fogyasztói magatartás eltérő, hiszen a vevők bejegyzett gyógyászati terméknek tekintik, amely mechanoterápiás alkalmazású gyógyászati eszközként árusítható.

- (30) Megállapítást nyert, hogy e lábbelitípust az érintett termék közé kell sorolni. Jöllehet e termék technológiája és alkalmazása – mivel gyógyászati célokra használható – eltérő, e különleges sajátosságok nem különböznek jelentősen és strukturálisan az érintett termék sajátosságaitól. Ezt az a tény is alátámasztja, hogy e lábbelitípust a fogyasztók kényelmi szempontokból, nem pedig különleges gyógyászati megfontolásokból is vásárolják, amit az importőr kérelmében el is ismert.

- (31) A fenti okokból kifolyólag a mechanoterápiás alkalmazású lábbeli kizárására irányuló kérelmet el kell utasítani.

iii. EVA-strandpapucs

- (32) Az EVA-strandpapucs olyan lábbeli, amelynek felső része kizárólag egy bőrszalagból áll, amely a vastag, könnyű súlyú, EVA és egyéb anyagok ötvözetéből készült talp mindkét széléhez kapcsolódik. Néhány érdekelt fél kérelmezte, hogy e terméket zárják ki a vizsgálat alkalmazási köréből, mivel szerintük a termék igen különböző alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkezik, amelyek segítségével a strandpapucs könnyen felismerhető és így végfelhasználása és fogyasztói megítélése a termék meghatározásában szereplő egyéb lábbelitípusétól eltérő. Ráadásul állításuk szerint az EVA-strandpapucs gyártási technológiája már teljesen kiszorult Európából.

⁽¹⁾ HL L 298., 1997.11.1., 1. o.

(33) E tekintetben megállapítást nyert, hogy noha az EVA-strandpapucs tényleg rendelkezik bizonyos különleges jellemzőkkel, alapvető fizikai és műszaki jellemzői megegyeznek a termékkörbe tartozó egyéb lábbeli jellemzőivel. A Bizottság megállapította továbbá, hogy használatuk és fogyasztói megítélésük tekintetében jelentős átfedés van a termék meghatározásába tartozó egyéb típusú lábbelivel, pl. a „vietnami papuccsal” és a klumpával. Kiderült továbbá, hogy az értékesítési csatornák, a marketing, a divat, stb. tekintetében nem különbözik a termék meghatározásába tartozó egyéb lábbelítípusoktól. A közösségi gazdasági ágazat továbbá bebizonyította, hogy az Európai Közösségben még mindig jelentős az EVA-strandpapucs gyártása. Ezért a kizárására irányuló kérelmet el kellett utasítani.

iv. Disznóbőrből készült lábbeli

(34) Egyik érdekelt fél kérelmezte, hogy a disznóbőr felsőrészszel rendelkező lábbelit zárják ki a vizsgálat alkalmazási köréből; a fél minőségi és árbeli különbségekre hivatkozott, valamint arra, hogy szerinte a Közösségben nem gyártanak ilyen felsőrészt.

(35) Nem létezik azonban határozott választóvonal az importált és a Közösségben gyártott, disznóbőrből készült lábbeli között, mivel mindkettő ugyanolyan alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel és felhasználási céllal rendelkezik. Bebizonyosodott továbbá, hogy az értékesítési csatornák általában ugyanazok, amit az a tény is tükröz, hogy a fogyasztók nem ítélik meg különbözőképpen a disznóbőrből készült lábbelit. A kérelmet ezért el kellett utasítani.

v. Szabadalmaztatott technológiával gyártott lábbeli

(36) Egyik érdekelt fél kérelmezte, hogy a szabadalmaztatott technológiával (azaz az ütközéscsillapító sarkot és a párnázott köztalpat létrehozó, valamint a nagyobb flexibilitást biztosító technológiával) gyártott lábbelit zárják ki a vizsgálat hatálya alól.

(37) Az alapvető fizikai és műszaki jellemzők, valamint a felhasználás tekintetében azonban nem lehet határozott választóvonalat húzni e lábbelítípus és az érintett termék között. Elismerést nyert ugyan, hogy a szabadalmaztatott technológia hozzájárulhat a kényelem növeléséhez, ez önmagában még nem változtat azon a tényen, hogy a lábbeli mindennapos használatra készült. Az a tény, hogy egy bizonyos technológia szabadalmaztatott, még nem igazolja a lábbeli kizárását a termékkörből. Ezért noha a Bizottság elismerte, hogy e termék különleges sajátosságokkal rendelkezhet, a termék továbbra is versenyez a

vizsgált termék Közösségben előállított csoportjával. Így ezt a kérelmet el kellett utasítani.

vi. Nem speciális technológiával készült sportlábbeli

(38) Néhány érdekelt fél kérelmezte, hogy ne csupán a speciális technológiával készült sportlábbelit és a Kombinált Nomenklatúra 64. árucsoportjának 1. alszámával jelölt sportlábbelit, hanem valamennyi sportlábbelítípust zárják ki az eljárásból. E kérelmek ugyanazon állításokon alapulnak, mint a speciális technológiával készült sportlábbeli kizárására irányuló kérelmek; illetve az érdekelt felek azt is állították, hogy az e lábbelítípusok ki nem zárása bizonyos nem speciális technológiával készült sportlábbeli hiányához vezethet a közösségi piacon. Ezen utóbbi állítást nem támasztották alá kézzelfogható bizonyítékokkal. Az érdekelt felek nem nyújtottak be olyan új információt, amely megváltoztatta volna a nem speciális technológiával készült sportlábbeli egyéb típusa tekintetében az ideiglenes rendelet (27) preambulumbekkezdésében lefektetett következtetést. A kérelmet ezért el kellett utasítani.

1.4. Következtetés

(39) Következésképpen a B. 1.1. szakaszban leírtakkal módosított ideiglenes következtetések így végleges megerősítést nyernek. Ezen eljárás alkalmazásában és összhangban a következetesen alkalmazott közösségi gyakorlattal az érintett termék valamennyi típusa egyetlen terméknek tekintendő.

2. A HASONLÓ TERMÉK

(40) Mivel nem érkeztek észrevételek a hasonló terméket illetően, így az ideiglenes következtetések tartalma megerősítést nyer.

(41) A fentiek alapján az a végleges következtetés vonható le, hogy az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdésével összhangban az érintett termék és a Brazíliában (az analóg országban) gyártott és árusított, bőr felsőrészszel rendelkező hasonló típusú lábbeli, illetve a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon gyártott és árusított termék egymással hasonló.

C. MINTAVÉTEL

3. MINTAVÉTEL A KNK-BELI ÉS VIETNAMI EXPORTÁLÓ TERMELŐK KÖRÉBEN

(42) Néhány fél azt állította, hogy a minták a speciális technológiával készült sportlábbeli és a gyermeklábbeli kizárása miatt nem reprezentatívak.

- (43) Az ideiglenes rendelet (61) preambulumbekzdésében említetteknek megfelelően a speciális technológiával készült sportlábbeli kizárása nem befolyásolta jelentős mértékben a minta reprezentatív voltát. A gyermeklábbeli tekintetében az érv irreleváns, tekintettel arra a döntésre, miszerint e lábbelítípust be kell vonni a vizsgálatba.
- (44) Néhány fél észrevételeket tett a mintáknak az ideiglenes intézkedések összefüggésében megállapított százalékarányával kapcsolatban. A Bizottság figyelembe vette ezen észrevételeket. Megállapítást nyert, hogy a gyermeklábbelit is beleértve, a mintában szereplő vállalatok az együttműködő kínai és vietnami exportáló termelők által az érintett termék Közösségbe exportált mennyiségének több, mint 12 %-át, illetve több, mint 15 %-át képviselik. Következésképpen a minta egyértelműen reprezentatív. Utolni kell ezenkívül az (56) preambulumbekzdésben található érvek is.
- (45) Olyan állítások is elhangoztak, amelyek szerint a minták összeállítása ellentétben áll a WTO Dömpingellenes Megállapodásával, mert néhány jelentősebb exportőr beválasztása olyan vállalatok rovására történt, amelyek közösségi értékesítése kisebb, vagy esetleg nulla, noha hazai értékesítése viszonylag nagy.
- (46) Amint azt az ideiglenes rendelet (60) preambulumbekzdése már kifejtette, az alkalmazott módszer célja, hogy a minták a lehető legreprezentatívabbak legyenek, és a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen megvizsgálható legnagyobb reprezentatív exportvolumen közé be kellett választani néhány olyan vállalatot, amelynek hazai értékesítése reprezentatív. A rendes érték így ez alapján lenne kiszámítható abban az esetben, ha a mintában részt vevő exportáló termelők némelyike piacgazdasági elbírálásban részesülne. A minták kiválasztása nem állt ellentmondásban sem a WTO-szabályokkal, sem az alaprendelet (17) cikkével, amely szerint a mintának vagy érvényesnek kell lenniük statisztikailag, vagy pedig azt a legnagyobb reprezentatív termelési-, eladási- vagy exportvolumen kell tartalmazniuk, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható. A fent említett szabályok szerint ezért a (hazai és/vagy export) értékesítés kiválasztási kritériumként használható.
- (47) Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az érintett országok hatóságai teljes mértékű beleegyezésüket adták a kiválasztott mintához, mint ahogyan ezt az ideiglenes rendelet (57) és (58) preambulumbekzdésében már említettük.
- (48) Néhány érdekelt fél azt állította, hogy a minta összetételéről a hongkongi és a tajvani hatóságokkal kellett volna megegyezésre jutni, mivel a kínai termelőket jórészt ezen ország részvényesei birtokolják. Állításaik szerint ezért az eljárás ezen országok feleit érintik.
- (49) Ezt az érvet el kellett utasítani. A Közösség következetesen alkalmazott gyakorlata szerint azon exportáló ország hatóságaival és/vagy termelői szövetségeivel történik megegyezés a dömpingellenes eljárások során, ahol a mintavételi technikákat alkalmazzák, az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban. A jelen esetben ráadásul az érintett országok állami hatóságai szoros kapcsolatban álltak az országok termelői szövetségeivel. Ezen eljárásban az exportáló ország a KNK és Vietnam. Ezért történt a minta összetételével kapcsolatos megegyezés e hatóságokkal.
- (50) Egy, a mintában nem szereplő vietnami exportáló termelő megismételte arra vonatkozó észrevételeit, miszerint egyéni vizsgálatban kellett volna, hogy részesüljön, mivel rendben kitöltötte a dömpingellenes kérdőívet. Az a tény azonban, hogy egy, a mintában nem szereplő fél válaszol a dömpingellenes kérdőívre, nem vonja automatikusan maga után az egyéni vizsgálatot. Sőt, mint ahogy azt az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekzdésében már említettük, a minták példa nélküli méretét figyelembe véve a Bizottság azt a következtetést vont le, hogy további exportáló termelők egyéni vizsgálata indokolatlan terhekkel járhat és akadályozná a vizsgálat kellő időben történő befejezését.
- (51) Végezetül pedig a felek azt állították, hogy a reprezentatív hazai értékesítéseknek a mintába való beválasztása nem helyénvaló, mivel egyik exportőr sem részesül piacgazdasági elbírálásban. Ez az érv ugyanakkor irrelevánsnak tekinthető, hiszen a piacgazdasági elbírálásra vonatkozó döntés a minta kiválasztása után történt.
- (52) Ezt az állítást ezért el kellett utasítani és a témával kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában azt a következtetést vonták le, hogy a minták reprezentatívak.

2. A KÖZÖSSÉGI TERMELŐK ESETÉBEN VÉGZETT MINTAVÉTEL

- (53) Különböző érdekelt felek szerint a Bizottság megsértette az alaprendelet 17. cikkét, mert szerintük a közösségi termelők mintája nem reprezentatív. A felek ezt az állítást arra a tényre alapozták, hogy a mintában csupán 10 vállalat szerepel, és hogy e vállalatok a panaszosok teljes termelési volumenjének kizárólag 10 %-át, és a teljes

- közösségi termelés csupán kis hányadát (azaz kevesebb, mint 5 %-át) képviselik, noha ebben az esetben a panaszosok a teljes közösségi termelés kicsit több, mint 40 %-át teszik ki. Azt állították ezenkívül, hogy a mintában részt vevő közösségi termelőknél megfigyelhető bizonyos tendenciák nem hasonlítanak a panaszosok összességénél megfigyelhető tendenciákra, és ennek folytán a minta nem reprezentatív.
- (54) Egy importőri szövetség továbbá azt állította, hogy a közösségi termelők mintája statisztikailag nem érvényes, és ennek következtében a közösségi termelők elhanyagolható hányadát vetették alá ellenőrző látogatásoknak.
- (55) Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 17. cikke meghatározza, hogy a vizsgálatokat olyan mintákra lehet korlátozni, amelyek vagy statisztikailag érvényesek, vagy pedig a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportvolumen tartalmazták.
- (56) E rendelkezés szövegezéséből nyilvánvalóan kitűnik, hogy nem létezik olyan mennyiségi előírás vagy küszöbérték, amely megállapítaná a reprezentatív volumen szintjét. Az egyetlen előírás az, hogy az ilyen volumennek a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálhatónak kell lennie.
- (57) A helyzet különleges körülményei miatt (a közösségi gazdasági ágazat nagy mértékben szétaprózott) elkerülhetetlen, hogy a mintában szereplő vállalatok a közösségi termelés viszonylag kis részét képviseljék. Mint ahogyan azt az ideiglenes rendelet (65) preambulumbekzdésében már említettük, a minta kiválasztásánál a Bizottság első sorban a termelési volumenre volt tekintettel, de figyelembe vette a termelők földrajzi helyzetét is annak érdekében, hogy a minta ebből a szempontból is reprezentatív legyen. A mintában ugyanakkor csak annyi vállalat vehetett részt, amennyit a rendelkezésre álló időn belül megfelelően meg lehetett vizsgálni, azaz ebben az esetben 10 vállalatról lehetett szó. A gazdasági ágazat nagy mértékű szétaprózódása miatt, illetve azért, mert a mintába a nagyobb termelőket választották be, a vállalatok számának további növelése semmi esetre sem lenne jelentős hatással a mintának a teljes közösségi termeléshez viszonyított arányára. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy néhány fél állításaival ellentétben az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének szövegezése értelmében nem áll fenn olyan jogi kötelezettség, amely szerint a megfelelő EK-jogban meghatározott kis- és középvállalkozásokat be kellene venni a mintába.
- (58) Mint említettük, a mintának vagy statisztikailag érvényesnek kell lennie, vagy reprezentatív volumenben kell alapulnia. Mivel ebben az esetben a Bizottság e második módszert választotta, ezért azt az érvet, hogy a minta statisztikailag nem érvényes, el kellett utasítani. Ehhez hasonlóan az a tény, hogy a mintában részt vevő közösségi termelőknél megfigyelhető bizonyos tendenciák nem hasonlítanak az összes panaszosnál megfigyelhető tendenciákra, és hogy a közösségi termelők kis hányadát vetették ellenőrző látogatás alá, nem olyan jogilag megalapozott érv, amellyel a minta érvényességét kétségbe lehetne vonni.
- (59) A fent említett okokból kifolyólag a különböző felek állításait el kellett utasítani és a minta jogérvényessége megerősítést nyer, hiszen reprezentatív, valamint kiválasztásakor a Bizottság teljes mértékben betartotta az alaprendelet 17. cikkét.

D. DÖMPING

1. PIACGAZDASÁGI ELBÍRÁLÁS (PE)

1.1. Általános megjegyzés

- (60) Néhány érdekelt fél azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta a mintában nem szereplő egyes kínai és vietnami termelők előtt nyilvánosságra hozni azt, hogy miért nem ítélték meg nekik a piacgazdasági elbírálást. Állításuk szerint – amelyet a végleges nyilvánosságra hozatal követően is megismételtek – a Bizottság köteles egyéni megállapításokat tenni a piacgazdasági elbírálás iránti kérelmek tekintetében, függetlenül attól, hogy a termelő szerepel-e a mintában, vagy sem. A felek szerint az alkalmazott módszer megfosztja a mintában nem szereplő vállalatokat az egyéni értékeléshez való joguktól, valamint sérti az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontját és a 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját.
- (61) Meg kell állapítani azonban, hogy a mintavételre vonatkozó meglévő rendelkezés (az alaprendelet 17. cikke) teljes mértékben lefedi a piacgazdasági elbírálást igénylő vállalatok helyzetét. Függetlenül attól, hogy piacgazdaságú országról vagy átmeneti gazdaságról van szó, az exportőrök a mintavétel sajátosságából adódóan nem részesülhetnek egyéni értékelésben, és a mintából levont következtetések rájuk is vonatkoznak. Az alaprendelet 17. cikke olyan általános módszert állapít meg (azaz a reprezentatív minta használatát), amely akkor alkalmazható, amikor a vállalatok nagy száma miatt egyéni vizsgálatra már nem kerülhet sor. Semmi sem indokolja, hogy a mintavételi módszer ne lenne használható olyankor, amikor a nagy számú vállalat között sok olyan vállalat található, amely piacgazdasági/egyéni elbírálás iránti kérelmet adott be. Az egyéb mintavételekhez

hasonlóan kiszámításra kerül a mintában szereplő vállalatok súlyozott átlaga, függetlenül attól, hogy milyen módszert alkalmaztak a dömpingnek az egyes vállalatok tekintetében történő kiszámítására a piacgazdasági/egyéni elbírálás odaítélése során. A piacgazdasági/egyéni elbírálás odaítélése ezért nem akadályozhatja meg a rendes mintavételi technikák alkalmazását. A mintavétel legfőbb alapelve, hogy a lehető legjobban összhangba hozza az egyéni elemzést a megfelelő időben és a megadott határidőn belül történő eseti értékelés adminisztratív szükségleteivel. Végezetül pedig emlékeztetni kell arra, hogy a piacgazdasági elbírálás iránti kérelmek száma ebben az esetben olyan nagy volt, hogy az egyéni vizsgálat – amely más esetekben időnként előfordul – adminisztratív szempontból megvalósíthatatlan volt. Ezért a Bizottság ésszerűnek ítélte, hogy a mintában szereplő vállalatok alapján megállapított dömpingkülönbözöt súlyozott átlagát a mintában nem szereplő vállalatokra is alkalmazza, függetlenül attól, hogy a vállalat számára megítélték-e a piacgazdasági/egyéni elbírálást vagy sem. Napvilágot láttak olyan állítások is, amelyek szerint a dömping kiszámítása nem volt megbízható, mert a mintavétel a piacgazdasági elbírálás iránti kérelmeken alapult. Ezt az állítást el kellett utasítani. Először is a mintavétel nem a piacgazdasági elbírálás iránti kérelmekből, hanem az exportáló termelőkől történt. Másodszor pedig a mintavételre vonatkozó rendelkezések biztosítják, hogy megbízhatóan megállapítható legyen, nagy számú exportáló termelő esetében beszélhetünk-e dömpingről vagy sem. Harmadszor pedig abban az esetben, amikor az exportáló termelők piacgazdasági elbírálás iránti kérelmet is benyújtottak, nincs okunk feltételezni, hogy a szokásosan alkalmazott mintavételi technika a dömping megállapításának megbízhatatlanságához vezetne. Sőt, ellentétben áll a mintavétel elvével az az elgondolás, hogy mivel a (mintában nem szereplő) exportőröket vagy piacgazdasági elbírálásban vagy pedig nem piacgazdasági elbírálásban kell részesíteni, így az e populációból vett minta nem lenne reprezentatív. Az egyéb dömpingellenes vizsgálatokhoz hasonlóan az exportőrök egyéni helyzete sohasem egyezik meg. A mintavételi eljárás akkor is alkalmazható, amikor az egyes termelők között jelentős különbségek vannak. Negyedszer, egy vállalat nem piacgazdasági elbírálásban történő részesítése csupán azt jelenti, hogy a rendes érték megállapításakor nem lehet a vállalat saját adataira támaszkodni, hanem egy alternatív módszerhez kell folyamodni. A dömping megállapításának más fontos területein is alternatív megoldásokat kell keresni, vö. az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdését és 2. cikkének (6) bekezdését. Ötödször, a minta reprezentatív voltát az a további tény is alátámasztja, hogy az exportáló országok kormányai maguk javasolták a kiválasztott vállalatok nagy részének a mintába történő felvételét. A kormányok tehát úgy vélték, hogy e minták az exportáló termelői összességének tekintetében reprezentatívak.

(62) Néhány, a KNK-ból és Vietnamból származó exportáló termelő azzal is érvelt, hogy a Bizottság előző esetekben, amikor az exportáló termelők száma szintén nagy volt, elvégezte a piacgazdasági elbírálásra irányuló kérelmek

egyéni értékeléseit. Az ilyen esetekben, például a „poliészter szálból készült szövet” esetében (2005. szeptember 12-i 1487/2005/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾), a piacgazdasági elbírálásra irányuló egyéni kérelmek értékelése ellenére a dömping megállapításakor az alaprendelet 17. cikkének megfelelő mintavételi technikák alkalmazására került sor.

(63) Emlékeztetni kell arra azonban, hogy a fent említett esetben a piacgazdasági elbírálásra irányuló kérelmek egyéni vizsgálatát megvalósíthatónak ítélték, ami nem történt meg ebben a vizsgálatban. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a fenti esetben – a mintavételi szabályokkal összhangban – azokra a vállalatokra, amelyek nem választottak be a mintába, viszont amelyeknek piacgazdasági elbírálást ítélték meg, a mintában szereplő, piacgazdasági elbírálásban részesülő vállalatok alapján megállapított súlyozott átlagot alkalmazták, azaz nem biztosítottak számukra egyéni dömpingkülönbözöt, hanem a mintában szereplő, piacgazdasági elbírálásban részesülő vállalatok alapján megállapított súlyozott átlagot vették figyelembe.

(64) A többi olyan esetben, amikor mintavételre került sor és amikor az együttműködő exportőrök piacgazdasági elbírálást kérelmeztek, a részt vevő vállalatok száma lehetővé tette az egyes kérelmek egyéni vizsgálatát. A piacgazdasági elbírálás iránti kérelmek példa nélküli nagy száma miatt lehetetlen volt az egyes kérelmeket egyenként értékelni. Más (a mintában szereplő és nem szereplő) exportőrök továbbra is úgy vélekedtek, hogy piacgazdasági elbírálásban kellett volna részesülniük. Allításuk igazolására néhányan közülük benyújtották alapszabályukat, amellyel bizonyítani kívánták, hogy esetük nem különbözik a Golden Step-étől, az egyetlen olyan vállalatétól, amely piacgazdasági elbírálásban részesült.

(65) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy az eljárásban az alaprendelet 17. cikkének mintavételre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazták. A mintában nem szereplő exportáló termelők későbbi beadványait nem vizsgálták meg, mivel az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése szerint ez túlzott terhet jelentett volna és akadályozta volna a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését. A mintában szereplő vállalatok későbbi kérelmeire a megfelelő bekezdésekben térünk ki, amelyek ezen eljárás hatálya alá tartozó két ország konkrét sajátosságait veszik számba.

(66) Néhány exportáló termelő azt állította, hogy a Bizottság nem a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül hozott döntést a piacgazdasági elbírálás odaítéléséről, mint ahogyan ezt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának utolsó albekezdése előírja.

(1) HL L 240., 2005.9.16., 1. o.

- (67) Noha a piacgazdasági elbírálásra irányuló kérelmek értékelése a vizsgálat megkezdésétől számított három hónap elteltével történt, a mintában szereplő exportáló termelőket külön értesítették arról, hogy a piacgazdasági elbírálás tekintetében milyen státuszt kapnak, és a védekezéshez fűződő joguk sértetlen volt. Bizonyos, hogy a piacgazdasági elbírálásnak az ideiglenes intézkedések bevezetése előtt történő meghatározása miatt a feleket nem érte hátrány.
- (68) Néhány exportáló termelő, aki már kérelmezte az egyéni vizsgálatot, megismételte erre vonatkozó kérelmét. Az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekzdésében említett oknál fogva azonban a Bizottság nem engedélyezte a KNK-beli és vietnami exportáló termelők egyéni vizsgálatának lefolytatását.
- (69) Következésképpen, mint ahogyan erről az ideiglenes rendelet (53)–(63) preambulumbekzdésében már szó volt, a KNK-beli és vietnami együttműködő exportáló termelők nagy számára való tekintettel reprezentatív mintát alkalmaztak a mintában nem szereplő együttműködő exportőrökre kivetendő vámtétel megállapítására, mint ahogyan ez valamennyi dömpingellenes esetben történik.

1.2. A piacgazdasági elbírálás meghatározása a KNK-beli exportáló termelők tekintetében

- (70) Az ideiglenes intézkedések bevezetése után a mintában szereplő és a helyszínen ellenőrzött 12 kínai termelő azt állította, hogy meg kellett volna kapniuk a piacgazdasági elbírálást, és megismételték korábban benyújtott érveiket.
- (71) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatal követően e 12 vállalat egyike, a Golden Step vállalat (a továbbiakban: GS) is azt állította, hogy lényeges változás állt be a piacgazdasági elbírálás iránti kérelmének megvizsgálása óta, és erről bizonyítékokkal szolgált. Emlékeztetni kell arra, hogy a GS piacgazdasági elbírálás iránti kérelmét vissza kellett utasítani, mert nem teljesítette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában említett 1. kritériumot. A kérelem elutasítása különösen az exportkötelezettség meglétén alapult, amely szerint jelentős állami beavatkozás nélkül a GS nem állapíthatta meg értékesítési mennyiségeit. A piacgazdasági elbírálással kapcsolatos eredmények nyilvánosságra hozatala után azonban a GS bizonyítékot nyújtott be a megadott határidőn belül, amellyel igazolta, hogy *de jure* és *de facto* nincs exportkötelezettsége.
- (72) Figyelembe véve a GS megváltozott helyzetét, valamint azt a tényt, hogy a piacgazdasági elbírálás elutasítása csupán azon alapult, hogy a GS nem teljesítette az 1. kritériumot, az eredeti döntést a Bizottság felülvizsgálta, majd odaitélte a GS-nek a piacgazdasági elbírálást.
- (73) Néhány termelő, amelynek piacgazdasági elbírálás iránti kérelmét a Bizottság elutasította, azzal érvelt, hogy más dömpingellenes eljárásoknál az alapszabályban szereplő értékesítési korlátozások nem jelentették a piacgazdasági elbírálás elutasítását. Először is meg kell jegyezni, hogy a piacgazdasági elbírálás iránti kérelem vizsgálata egyéni alapon, a benyújtott tények alapján történik, és hogy nem létezik az állításban szereplő ellentmondás, amely más, hasonló tényeken alapuló piacgazdasági elbírálás iránti kérelem vizsgálatát érintené. Ellenkezőleg, a hivatkozott esetben az exportáló termelő benyújtotta megváltoztatott alapszabályát a megfelelő időn belül, amely nem tartalmazott értékesítési korlátozásokat és amely bebizonyította, hogy a vállalat *de facto* nem köteles értékesítéseit korlátozni.
- (74) Más felek azt állították, hogy a kínai lábbeli-exportálók piacgazdasági elbírálás iránti kérelmének visszautasítása nem felel meg a WTO-szabályoknak, nevezetesen mivel a Kínából történő kivitel már nem állami monopólium, ami pedig az 1994. évi GATT 1. melléklete VI. cikkének első bekezdése szerint a rendes érték meghatározásától az exportáló országok adatai alapján történő eltérés feltétele a szerződő felek számára.
- (75) A fent említett érv benyújtása időpontjában a KNK (és egyéb országok) exportja még állami monopóliumnak volt tekinthető. A kínai gazdasági reformokat figyelembe véve azóta Kína a kereskedelmi védelmi eljárásokban eltérően kezelendő. Jelenleg Kínának a WTO-hoz történő csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv 15. szakasza különleges rendelkezéseket tartalmaz arra vonatkozóan, hogyan kell Kínát a kereskedelmi védelmi eljárásokban kezelni. Az ebben megállapított rendelkezések lehetővé teszik a WTO-tagoknak, hogy olyan módszert alkalmazzanak, amely „nem a kínai belföldi árakkal vagy költségekkel történő pontos összehasonlításon alapul [...] amennyiben a vizsgálatban részt vevő termelők nem tudják egyértelműen bizonyítani, hogy a gyártás, a termelés és a termék értékesítése tekintetében a hasonló terméket előállító gazdasági ágazatban piacgazdasági feltételek uralkodnak”.
- (76) Meg kell jegyezni, hogy a mintában szereplő további 11 vállalat nem nyújtott be a megfelelő időn belül olyan új érveket, amelyek megváltoztathatták volna a piacgazdasági elbírálás iránti kérelmük visszautasítására vonatkozó döntést.
- (77) Ebben az összefüggésben megjegyzendő, hogy a mintában szereplő két kínai exportáló termelőnek a végleges nyilvánosságra hozatal követően benyújtott megváltoztatott alapszabálya, amely már nem tartalmazott értékesítési korlátozásokat, túl későn érkezett ahhoz, hogy a Bizottság figyelembe tudta volna venni, hiszen nem jutott elég idő az alaprendelet 16. cikke (1) bekezdésének megfelelően elvégzett ellenőrzésre. Az érintett vállalatok különben is nem csupán az értékesítési korlátozások (1. kritérium) miatt nem teljesítették a piacgazdasági elbírálásra vonatkozó követelményeket.

(78) E vállalatok egyéb észrevételeivel már foglalkozott az ideiglenes rendelet (69)–(77) preambulumbekzdése. Következésképpen az ott található megállapítások és következtetések megerősítést nyernek, és a 11 vállalat piactgazdasági elbírálás iránti kérelmének visszautasítását fenn kell tartani.

1.3. A piactgazdasági elbírálás meghatározása a vietnami exportáló termelők tekintetében

(79) Az ideiglenes intézkedések bevezetése után hét, a mintában szereplő vietnami exportáló termelő azt állította, hogy piactgazdasági elbírálásban kellett volna részesülniük, és megismételték előzetesen benyújtott érveiket új, megfelelő bizonyítékok benyújtása nélkül. Ezekre az észrevételekre a Bizottság már válasszal szolgált az ideiglenes rendelet (78)–(90) preambulumbekzdésében. Következésképpen az ideiglenes rendeletnek az említett preambulumbekzdéseiben tett megállapításai megerősítést nyernek és a 8 vállalat piactgazdasági elbírálás iránti kérelmének visszautasítását fenn kell tartani.

(80) Két vietnami exportáló termelő úgy vélekedett, hogy oda kellett volna nekik ítélni a piactgazdasági elbírálást, mivel ugyanazok az elvek rájuk is vonatkoznak, amelyeknek köszönhetően a GS megkapta ezen elbírálást. A piactgazdasági elbírálás iránti kérelmük visszautasításának oka szerintük az lehetett, hogy i. a működési engedélyben és az alapszabályban szerepel az értékesítési korlátozás, valamint ii. szerződésben állnak egy kapcsolt társasággal és egy 100 %-ban állami tulajdonú társasággal. A vállalatok azt állították, hogy e körülmények a kínai exportáló termelő GS esetében is fennálltak és így az elbírálás megítélésének is a GS-hez hasonlóknak kellene lennie.

(81) Meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet (78)–(90) preambulumbekzdésében említett magyarázat szerint a két vietnami társaság azért nem kapta meg a piactgazdasági elbírálást, mert nem teljesítette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott 1., 2. és 3. kritériumot. Ebben a tekintetben megjegyzendő, hogy e két társaság beruházási engedélyekkel rendelkezik, amely értékesítési korlátozásokat von maga után. E korlátozásokat sem a vizsgálati időszak alatt, sem utána nem szüntették meg. Továbbá, mint ahogyan ezt az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekzdésében már említettük, a két vállalat nem nyújtott be piactgazdasági elbírálásra vonatkozó kérelmet egyik kapcsolt vietnami termelője vonatkozásában sem. Nem volt tehát lehetséges annak megállapítása, hogy a vállalatcsoport egésze teljesíti-e a piactgazdasági elbírálás odaítélésének feltételeit. A Bizottság a piactgazdasági elbírálásra vonatkozó meghatározásban nem használta fel azt a tényt, hogy e kapcsolt társaság szerződéses megállapodást kötött egy állami tulajdonú vállalattal, mivel nem tudott állást foglalni egy be nem nyújtott kérelem kapcsán. Megállapítást nyert tehát, hogy e két vietnami exportáló termelő jelenlegi helyzete nem mutat hasonlóságot a GS helyzetével. A felhozott érveket így el kellett utasítani.

2. EGYÉNI ELBÍRÁLÁS

2.1. Az egyéni elbírálás meghatározása a KNK-beli exportáló termelők tekintetében

(82) Az ideiglenes intézkedések bevezetése után néhány, a mintában szereplő kínai exportáló termelő azt állította, hogy egyéni elbírálásban kellett volna részesülniük, és megismételték előzetesen benyújtott érveiket anélkül, hogy megfelelő időn belül újabb bizonyítékokat nyújtottak volna be. Ebben az összefüggésben különösen azt kell megemlíteni, hogy a mintában szereplő két kínai exportáló termelő csupán a végleges nyilvánosságra hozatalt követően nyújtotta be az értékesítési korlátozásokat már nem tartalmazó megváltoztatott alapszabályt. Ez túl késő volt ahhoz, hogy a Bizottság az alaprendelet 16. cikkének (1) bekezdésével összhangban megfelelően megvizsgálja.

(83) Így az ideiglenes rendelet (94) preambulumbekzdésében említett okokból kifolyólag ezen állításokat el kellett utasítani.

(84) Más kínai exportáló termelők azt állították, hogy az egyéni elbírálás oda nem ítéltése a kínai exportáló termelőknek sérti a Kínának a WTO-hoz történő csatlakozásáról szóló jegyzőkönyve 15. szakaszát és a Dömpingellenes Megállapodás 6. cikkének (10) bekezdését.

(85) Ezt az állítást el kellett utasítani. Először is a Dömpingellenes Megállapodás a Közösségben nem alkalmazandó közvetlenül. Másodsor pedig a Dömpingellenes Megállapodás 6. cikkének (10) bekezdése csupán azon általános szabályokat rögzíti, amelyek az egyéni dömpingkülönbözöt exportőröknek történő megítélésére vonatkoznak. Nem piactgazdasági feltételek fennállása esetén azonban a WTO-jog (például az 1994. évi GATT 1. melléklete VI. cikkének első bekezdésre vonatkozó második pótrendelekezés) eltéréseket biztosít az általános szabálytól. A kínai exportőrök helyzetét konkrétan a Kína-WTO csatlakozási jegyzőkönyv szabályozza. E jegyzőkönyv 15. szakaszából ugyanakkor nem lehet olyan kötelezettségre következtetni, amely szerint az exportáló termelőknek egyéni dömpingkülönbözöt kellene odaítélni.

(86) Ugyanezen megfontolásokból a felek azt állították, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése, amely az egyéni elbírálás szabályait határozza meg, összeegyeztetetlen a WTO-joggal.

(87) Ezt az állítást el kellett utasítani, nemcsak amiatt, mert a WTO-szabályok nem alkalmazandók közvetlenül a Közösségben, hanem amiatt is, mert e szabályok nem jelentenek akadályt a kétlépcsős módszer, azaz a i. piactgazdasági elbírálás és az ii. egyéni elbírálás alkalmazására.

- (88) Négy kínai exportőr megismételte az ideiglenes rendelet (7) preambulumbekzdésében említett, egyéni vizsgálatra vonatkozó kérelmét. Állításuk szerint amennyiben 12 kínai vállalat mintáját meg lehetett vizsgálni, négy további vállalat vizsgálatát is véghez lehetne vinni.
- (89) Az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekzdésében említett okokból kifolyólag azonban ezen állításokat el kellett utasítani.
- (90) Az ideiglenes intézkedések bevezetése után egy másik exportáló termelő is kérelmezte az egyéni elbírálást. E termelő az eredeti vizsgálati időszak vége után kezdte meg működését. A fenti okok miatt a vállalat szempontjainak egyéni vizsgálata nem volt kivitelezhető. Kiderült ezenkívül, hogy alapszabályában szerepelt egy exportköteteltség. A vállalat ezenkívül adókedvezményben részesült, amennyiben exportja meghaladta összértékesítése bizonyos hányadát. Ilyen körülmények között a vállalatnak semmi esetre sem ítélték volna meg az egyéni elbírálást.

2.2. Az egyéni elbírálás meghatározása a vietnami exportáló termelők tekintetében

- (91) Az ideiglenes intézkedések bevezetése után a mintában szereplő hat vietnami exportáló termelő jelezte, hogy egyéni elbírálást kellett volna kapniuk.
- (92) Azok a vállalatok, amelyek az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján nem kaptak egyéni elbírálást, egyszerűen megismételték állításukat, amely szerint az exportált termékek mennyiségét szabadon határozhatják meg. Meg kell jegyezni, hogy az exportált értékesítési mennyiséget a vállalatok beruházási engedélye rögzíti, így ez az exportált értékesítési mennyiség nem tekinthető szabadon meghatározottnak, mivel a beruházási engedélyben rögzített aránytól való bármiféle eltérés ezen engedély módosítását vonná maga után, amihez a hatóságok jóváhagyása szükséges. Noha ezen exportőrök azzal érveltek, hogy az arányt a vállalat a gazdasági helyzetre alapozva szabadon határozza meg, kijelenthető azonban, hogy semmi sem indokolja, hogy egy exportarányt a beruházási engedély rögzítsen, nyíltan megtiltva így, hogy a vállalat termékeinek egy részét a hazai piacon értékesítse. Ilyen körülmények között az érintett vállalat már nem dönthet szabadon úgy, hogy egy bizonyos időpontban több terméket értékesít a hazai piacon, mint amennyit az engedély lehetővé tesz, hiszen ezt a döntést a hatóságokkal történő előzetes megállapodásnak kellene megelőznie.
- (93) Azon vállalatok egyike, amelyek az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének c) pontja alapján nem kaptak egyéni

elbírálást, azt állította, hogy a Bizottság visszautasítása nem volt kellőképpen megalapozott. E vállalat azonban 100 %-ban állami tulajdonú, következésképpen a részvények többsége nem magántulajdonban, hanem állami tulajdonban van, és az állam nevezi ki a vezetőséget. Kiderült ráadásul, hogy a vállalat kapcsolatban áll egy olyan vállalattal, amely nem teljesíti sem a piacgazdasági, sem az egyéni elbírálás odaítélésének követelményeit. Tekintettel arra, hogy a két kapcsolt vállalatra vonatkozó különböző vámtétel alkalmazása esetén lehetőség nyílna az intézkedések kijátszására, és tekintettel arra a következetesen alkalmazott gyakorlatra, amely szerint a piacgazdasági vagy az egyéni elbírálás feltételeinek vizsgálata a kapcsolt társaságokat is magában foglaló vállalatcsoport egészére vonatkozik, nem lehetett azt megállapítani, hogy vajon a csoport egésze megfelel-e az egyéni elbírálás feltételeinek.

- (94) Ilyen körülmények között az ideiglenes rendelet (97) preambulumbekzdésében levont következtetések megerősítést nyernek.
- (95) A két utolsó vállalat nem szolgált új bizonyítékokkal.
- (96) Így az ideiglenes rendelet (97) preambulumbekzdésében említett okokból kifolyólag a 8 vietnami vállalat egyéni elbírálás iránti kérelmének visszautasítását fenn kell tartani.
- (97) A mintában nem szereplő exportáló termelők egyéni elbírálás iránti kérelmük vonatkozásában utalni kell a már említett megfelelő bekezdésre.

3. RENDES ÉRTÉK

3.1. A rendes érték meghatározása a piacgazdasági elbírálásban részesített exportáló termelő esetén

- (98) A piacgazdasági elbírálásban részesített egyetlen exportáló termelő számára a rendes értéket a hazai értékesítésére és a termelési költségeire vonatkozóan benyújtott adatok alapján kell meghatározni. A Bizottság az érintett vállalatok üzemeiben ellenőrizte ezeket az adatokat.
- (99) A rendes érték meghatározása tekintetében a Bizottság először is megállapította, hogy a kérdéses exportáló termelő a vizsgálati időszak alatt nem értékesítette termékét a hazai piacon. A rendes értéket ezért nem lehetett a megfelelő exportáló termelő hazai árai alapján megállapítani, mint ahogyan ezt az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja. Ennek megfelelően egy másik módszert kellett alkalmazni.

- (100) A Bizottság ellenőrizte tehát, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően más KNK-beli értékesítők vagy termelők árai alkalmazhatók-e. Más KNK-beli exportáló termelő azonban nem kapott piacgazdasági elbírálást. Ezen exportáló termelők hazai árait ezért nem lehetett felhasználni.
- (101) Tekintettel arra, hogy a rendes értéket nem lehetett hazai árak segítségével meghatározni, a kérdéses termelő költségein alapuló számtanilag képzett rendes értéket kellett kiszámítani. Ezért az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésével összhangban a rendes érték úgy került kialakításra, hogy az exportált lábbelítípus szükség esetén kiigazított előállítási költségei kiegészültek egy ésszerű eladási, általános és adminisztratív költséggel (SGA), valamint egy ésszerű haszonkulccsal.
- (102) Mivel a piacgazdasági elbírálásban részesített exportáló termelő egyáltalán nem értékesített a hazai piacon, és mivel semelyik más kínai exportáló termelő nem kapott piacgazdasági elbírálást, az eladási, általános és adminisztratív költséget és a hasznot egyéb ésszerű módszerre alapozva kellett megállapítani, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése c) pontjának megfelelően.
- (103) Ezért a Bizottság olyan kínai exportáló termelők eladási, általános és adminisztratív költségeinek és a hasznának értékeit vette figyelembe, amelyek egyéb, nemrég lefolytatott vizsgálatokban piacgazdasági elbírálásban részesültek, és amelyeknek az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint a rendes kereskedelmi forgalomban volt hazai értékesítésük.
- (104) Az e vizsgálatokban nyilvánosságra hozott eladási, általános és adminisztratív költségekhez és haszonhoz hozzáadták a kérdéses exportáló termelőnek az exportált típus tekintetében felmerülő előállítási költségét.
- 3.2. A rendes érték meghatározása a hasonló országban**
- (105) Néhány fél úgy vélte, hogy nem Brazíliát kellett volna analóg országgént megjelölni, egyetlen és legfőbb indokként ezen ország hazai értékesítésének a javasolt egyéb analóg országokhoz viszonyított reprezentatív voltára hivatkozva.
- (106) Először is hangsúlyozni kell, hogy nem kizárólag a hazai értékesítések reprezentatív volta miatt esett Brazília a választás. Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (109)–(123) preambulumbekkezdésében egyéb tényezőket is megvizsgáltak, úgymint a brazil piacon jelen lévő versenyt, a költség szerkezet különbségeit, beleértve a nyersanyag-ellátottságot és a brazil termelők know-how-ját, amelyek mind ugyanezen következtetéshez vezettek. Brazília egyébként azért is tűnt megfelelőnek, mert a speciális technológiával készült sportlábbelit kizárták a vizsgálat termékköréből, és az egyéb javasolt országokkal ellentétben a brazil vállalatok ritkán állítanak elő ilyen sportlábbelit. Az érdekelt felek által említett egyéb tényezők (mint például a társadalmi, gazdasági és kulturális körülmények, vagy a munkaerőköltségek) Brazília analóg országgént való meghatározása tekintetében nem relevánsak. A gazdasági fejlettség tekintetében Brazília ráadásul nem nagyon különbözik más, javasolt analóg országtól, például Thaiföldtől vagy Indonéziától. Brazília kiválasztása ezért nem ésszerűtlen döntés.
- (107) Noha az analóg ország hazai értékesítése az 5 %-os minimumszint alatti, ez még nem jelenti feltétlenül azt, hogy ez az ország nem lenne megfelelő, hiszen a néhány fél által javasolt thaiföldi és indonéz termelők esetében a hazai értékesítések 2 %-nál alacsonyabbak, ami azt jelzi, hogy e piacok a brazil piacnál még kevésbé reprezentatívak.
- (108) Noha nem ez volt Brazília kiválasztásának egyetlen oka, a hazai értékesítések szintje mégis különösen releváns volt ebben az esetben, figyelembe véve azt a tényt, hogy az érintett országokban nagyszámú különböző típusú lábbeliket állítanak elő, amelyeket össze kell hasonlítani az ezekre leginkább hasonlító, analóg országban gyártott lábbelikkal.
- (109) Néhány fél azt állította, hogy a Bizottság által az előzetes megállapításhoz használt, könnyen összehasonlítható termékellenőrzési számok nem biztosítják az exportárak és a normál értékek alapos és helyes összehasonlítását. Meg kell jegyezni, hogy nyilvánvalóan az exportáló országok termékellenőrzési számai nem mindegyikéhez lehet brazil terméket párosítani. Ilyen körülmények között a legésszerűbb megközelítés az, ha a tisztességes összehasonlítás érdekében a leginkább hasonló termékellenőrzési számokat vesszük figyelembe. Ezenkívül a Bizottság kiigazításokat (például: gyermeklábbelik, bőrmínőség) tett annak érdekében, hogy figyelembe vegye az exportáló országok által exportált lábbelik és a Brazíliában értékesített hasonló típus közötti lényeges különbségeket. E sajátosságokkal vagy nem számoltak a termékellenőrzési rendszer létrehozásakor, vagy pedig az érdekelt felek által benyújtott és rendelkezésre álló adatok nem fejezték ki azokat teljes körűen.

- (110) Emlékeztetni kell arra, hogy az együttműködő brazil termelők több bőrből készült lábbelit értékesítenek, mint az analóg országként javasolt Indonézia, India és Thaiföld együttműködni kívánó termelői összesen. Úgy tűnt tehát, hogy a brazil vállalatok által előállított termékek köre szélesebb, mint az egyéb érintett országokban előállítottaké. Következésképpen úgy ítélték meg, hogy a kínai/vietnami lábbelitípusokhoz nagyobb valószínűséggel lehet hasonló brazil lábbelitípust találni.
- (111) A hat thaiföldi vállalat, a két indonéz vállalat és az indiai vállalat összértékesítése (hazai és export) külön-külön kevesebb, mint 8 millió pár (azaz az érintett export 5 %-nál kevesebb), míg a 8 együttműködő brazil vállalat több, mint 40 millió pár lábbelit értékesített, amelyből több, mint 18 millió pár kizárólag arra a három vállalatra vonatkozott, amelyek adatait a vizsgálatban felhasználták. Ilyen körülmények között nyilvánvalóan nagyobb a valószínűsége annak, hogy a brazil vállalatok által előállított lábbelitípusok között találunk az érintett országok által értékesített típusokhoz hasonlókat, mint a thaiföldi, indiai vagy izlandi vállalatok által előállított típusok között.
- (112) Egy fél úgy vélekedett, hogy a brazil termékek skálája nem olyan széles és változatos, mint az érintett országok termékei. A fent említetteket figyelembe véve azonban ésszerűen ki lehet jelenteni, hogy azon brazil vállalatok termékskálája, amelyek nyilvánosságra hozták a szükséges információkat és amelyek (hazai és export) értékesítései 6–13-szor nagyobbak az indiai, indonéz vagy thaiföldi vállalatokénál, széles és változatos.
- (113) Egyes érdekelt felek utaltak egy állítólagos ellentmondásra is, az ideiglenes rendelet (108) preambulumbekendése (amely szerint „tekintettel hazai eladásainak elégséges reprezentativitására, amely szükségtelemné tette a rendes érték számtani képzését és az ezzel esetlegesen együtt járó számos kiigazítást, Brazília mutatkozott a legesszerűbb választásnak”), valamint az ideiglenes rendelet (123) preambulumbekendése között (amelyben arra a következtetésre jutottak, hogy a mintában szereplő vállalatok, valamint a brazil termelők által használt bőr minősége közötti különbség „nem ok Brazília megfelelő analóg országként történő kiválasztásának elutasítására, mivel a fizikai jellemzők különbségei tekintetében kiigazítások tehetők a bőr minőségében jelen lévő eltérések figyelembevétele céljából”).
- (114) Nincs azonban ellentmondás, mivel az ideiglenes rendelet (108) preambulumbekendése csupán azt állítja, hogy helyesebb Brazíliát választani, hiszen így kevesebb kiigazítást kell végezni, mint az egyéb lehetséges analóg országok esetében. Továbbá nyilvánvalóan lehetetlen a vizsgálat korai szakaszában azt meghatározni, hogy milyen kiigazítások lesznek szükségesek a megfelelő összehasonlításhoz. Ráadásul amennyiben más országra esett volna a választás, ilyen kiigazításokat valószínűleg szintén el kellett volna végezni. Tekintettel azonban az egyéb javasolt országok hazai értékesítéseinek elégtelen reprezentativitására, és figyelembe véve termékskálájuk valószínűleg korlátozott voltát, ésszerűen kijelenthető, hogy rendes értéküket számtanilag kellett volna képezni, és hogy a thaiföldi, indonéz és indiai lábbelitípusoknak az érintett országokban előállított termékekhez történő összehasonlítása során több kiigazítást kellett volna elvégezni, mint a brazil hazai piaci árak alkalmazásának esetében.
- (115) A gazdasági fejlettség és az egy főre jutó jövedelem tekintetében – noha ezen adatok elvileg irrelevánsak – emlékeztetni kell arra, hogy mint ahogyan ezt az ideiglenes rendelet (115) preambulumbekendésében megállapítottuk, a Világbank által a gazdaságok osztályozására használt fő kritérium, a bruttó nemzeti jövedelem alapján Brazília, valamint a KNK, Thaiföld és Indonézia azonos kategóriába tartozik. Továbbá a mintában szereplő brazil termelők helyzetéhez viszonyítva sem a KNK-beli, sem a vietnami (mintában szereplő) exportáló termelők munkaerőköltségei nem indokoltak kiigazítást. Azt is meg kell jegyezni, hogy az analóg ország és az érintett exportáló ország költségei közötti nominális különbségek nem tekinthetők relevánsnak. Sőt, mivel a költségek és az árak általában nem tekinthetők a rendes érték meghatározása alapján az alarendelet 2. cikke (7) bekezdésének hatálya alá tartozó országok vonatkozásában, az ilyen fajta összehasonlítás valójában hátráltatja az alarendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában meghatározott módszer alkalmazását.
- (116) Néhány fél úgy vélekedett, hogy Brazília nem megfelelő analóg ország, mert az északi területeken a lábbelitermelők állítólag támogatásban részesülnek. E felek szerint a támogatások célja, hogy a lábbeli-előállítás Brazília északi részébe vonzzák, és így hatással legyenek a piac versenyképességére.
- (117) Meg kell jegyezni először is, hogy ezt az érvet nem támasztották alá bizonyítékkal.
- (118) A rendes érték meghatározása során figyelembe vett vállalatok ráadásul nem az északi, hanem a déli területeken találhatóak, így őket nem érintik ezen állítólagos támogatások.

- (119) Végezetül pedig ha léteznének is az exportőrök által leírt ilyen állami beavatkozások, ez csupán azt akadályozná meg, hogy más vállalatok ugyanezen a területen állítsanak fel gyárat, termékeiknek a brazil piac bizonyos részein történő értékesítését azonban nem befolyásolná. A lábbelpiac nem helyi vagy regionális, hanem nemzeti, sőt világméretű piac. Így az a tény, hogy egy vállalat támogatásban részesül annak érdekében, hogy távoli helyen hozzon létre gyárat, nem akadályozza a versenyt, különösen egy 7 000 termelőből álló piacon. Még akkor is, ha a költségeket befolyásolják az állítólagos támogatások, ezek a legnagyobb valószínűség szerint is csak az értékesítési árakat csökkentenék, ami a rendes érték és így a dömpingkülönbözöt csökkenéséhez vezethetne.
- (120) Figyelembe véve ráadásul az ideiglenes rendelet (109) preambulumbekzdésében említett indokokat és különösen azt a tényt, hogy a brazil termelők száma meghaladja a 7 000-et, a brazil piacon jelen lévő verseny helyzete nem ok arra, hogy Brazília ne legyen analóg ország.
- (121) A fent említettek alapján, és mivel az állítást nem támasztották alá kézzelfogható bizonyítékokkal, az állítást el kellett utasítani.
- (122) A Bizottság arra a következtetésre jutott tehát, hogy a rendes érték meghatározása céljából Brazília megfelelő analóg ország, az ideiglenes rendelet (124) preambulumbekzdésében megállapítottakkal összhangban.

3.3. Az exportár

- (123) Mivel az érdekelt felek nem nyújtottak be új észrevételeket, az ideiglenes rendelet (128)–(130) preambulumbekzdésében meghatározott számítási mód megerősítést nyer.
- (124) Néhány fél szerint az egész országra kiterjedő dömpingkülönbözöt kiszámításakor a megállapításokat nem a mintákban szereplő vállalatok exportárait kellett volna alapozni. A megállapításoknak inkább az egész országra kiterjedő exportvolumenen (pl. Eurostat-adatok) kellett volna alapulniuk.
- (125) Ezt az állítást el kellett utasítani. Megjegyzendő, hogy a Bizottság ezen eljárásban az alaprendelet 17. cikkének mintavételre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazta. Ezért vették figyelembe kizárólag a mintában szereplő vállalatok exportárait. Azon vállalatok számára, amelyek szerepelnek a mintában, de amelyek nem felelnek meg a piacgazdasági/egyéni elbírálás kritériumainak, a

dömpingkülönbözöt egy súlyozott átlagát határozták meg. Továbbá, mint ahogyan ezt az ideiglenes rendelet (135) preambulumbekzdésében már említettük, az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően a dömpingkülönbözöt e súlyozott átlaga alkalmazandó a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra. Ráadásul mivel az együttműködés nagy volt, ezt a dömpingkülönbözöt alkalmazták az összes kínai exportáló termelőre is.

3.4. Összehasonlítás

- (126) Néhány fél azt állította, hogy nem hozták nyilvánosságra az exportárak összehasonlítására vonatkozó valamennyi részletet. E felek szerint különösen a rendes értéknek a brazil adatok alapján történő kiigazításait nem számszerűsítették.
- (127) Kellőképpen figyelembe véve az érdekelt felek észrevételeit, valamint a dossziék megfelelő felülvizsgálata után a Bizottság megállapította, hogy ki kell javítani a bőr költségein végzett kiigazításokat, amelyek az ideiglenes rendelet (132) preambulumbekzdésében kerültek meghatározásra. Megállapították, hogy az exportáló országok (különösen Kína) termelői által értékesített bőrből készült sportlábbelik jobb minőségűek, mint a brazil termelők által a belföldi piacon értékesített bőrből készült sportlábbelik. A lábbelik minőségbeli különbsége legfőképpen a felhasznált bőr jobb minőségének tulajdonítható. A minőségbeli különbség a felhasznált bőr beszerzési árában is tükröződik: a Kínából és Vietnamból exportált sportlábbelihez használt bőr drágább, mint amit Brazíliában a hazai piacon értékesített lábbeli előállításához használnak. Az analóg ország termelői által felhasznált bőr értékét ezért összehasonlították a mintában szereplő kínai és vietnami termelők által felhasznált bőr értékével. Kiderült, hogy a kínai és vietnami termelők által felhasznált bőrt jórészt piacgazdasággal rendelkező ország piacáról importálták. Ezért a kiigazítás meghatározásához a Bizottság olyan átlagot használt, amely figyelembe vette a világszertei árakat. A megfelelő számítást a két különböző exportáló ország részére külön-külön végezték el. A felhasznált bőr értékének különbségét megszorozták azzal az összeggel, amelyet a bőr a termelés összköltségében képvisel. A rendes értéket 21,6 %-kal (KNK), valamint 16,4 %-kal (Vietnam) kell növelni.
- (128) Néhány fél azt állította, hogy nem volt helyes kiigazításokat végezni a bőr minőségére való tekintettel, hiszen megállapították, hogy a termelés költségét az exportáló országokban az a tény torzítja, hogy egy vállalat kivételével az országok egy exportőre sem részesült piacgazdasági/egyéni elbírálásban.
- (129) Ezt az állítást el kellett utasítani. Igaz, hogy a piacgazdasági elbírálás oda nem ítélesének egyik oka az volt, hogy az állam befolyással van a költségekre/árakra. Ugyanakkor mint ahogyan ezt már megjegyeztük, a bőrt piacgazdasággal rendelkező országokból importálták.

- (130) Néhány fél úgy vélekedett, hogy a Bizottság nem hozta nyilvánosságra, hogy milyen számadatokra alapozva végezte el a kiigazítást, és hogy miért kellett a bőrre vonatkozó kiigazítást az ideiglenes meghatározás után felülvizsgálni.
- (131) A bőrre vonatkozó kiigazítás felülvizsgálását fentebb írtuk le. Ezenkívül a Bizottság az eljárás által érintett valamennyi vállalatot tájékoztatta a tények és megfontolások alapján szolgáló alapvető részletekről, amelyek alapján a végleges intézkedések meghozatalát javasolta.
- (132) Néhány érdekelt fél úgy vélekedett, hogy nem kellett volna a rendes értéket a kutatási-fejlesztési költségekre való tekintettel kiigazítani, hiszen a kínai és a vietnami termelők kutatási-fejlesztési költségei hasonlóak.
- (133) Megállapították ugyanakkor, hogy az érintett ország mintában szereplő termelők által viselt kutatási-fejlesztési költségek kizárólag az előállítás érintik, míg a brazil kutatási-fejlesztési költségek a formatervezésre és az új sportlábbelimodell-mintákra vonatkoznak; itt tehát egy különböző típusú kutatásról és fejlesztésről van szó, a kiigazítás ezért továbbra is szükséges.
- (134) Egy másik fél azt állította, hogy olyan kiigazítást is kell tenni, amely figyelembe veszi azt a tényt, hogy az eredeti berendezésgyártóknak (*original equipment manufacturers – OEM*) történő értékesítés kevesebb hasznot eredményez, mint az egyéb értékesítés.
- (135) Ezt az állítást azonban a brazil vállalatok vizsgálatának megállapításai nem támasztották alá, ahol nem találtak ilyen különbségeket. Továbbá az eredeti berendezésgyártóknak történő értékesítés és a saját márkaértékesítés közötti különbségeket tartalmazza a kutatási-fejlesztési költségek különbségeire való tekintettel történő kiigazítás. Az állítást ezért el kellett utasítani.
- (136) Meg kell jegyezni továbbá, hogy a gyermeklábbeli tekintetében is kiigazítást kellett tenni. Egyik brazil termelő sem gyártott gyermeklábbelit. Megfigyelhető, (pl. az Eurostat importra vonatkozó adatai segítségével), hogy a gyermeklábbeli általában olcsóbb, mint a felnőtteknek készült lábbeli. Ez annak tulajdonítható, hogy a gyermeklábbeli kisebb, és következésképpen az előállításához kevesebb nyersanyag szükséges. A kiigazítást a Bizottság ezért a közösségi gazdasági ágazat által értékesített gyermek- és felnőttlábbeli közötti árkülönbségek arányára alapozta. A kiigazítás a rendes érték 33,2 %-a.
- (137) Néhány fél úgy vélte, hogy a kiigazítást nem magyarázták el megfelelően. Azt állították továbbá, hogy az árkülönbséget indokoló egyetlen tényező a méretbeli különbség és ennek megfelelően a felhasznált nyersanyag mennyisége. Ez a feltételezés a felek szerint hibás. Ebben a összefüggésben megjegyzendő, hogy a gyermeklábbeli tekintetében történő kiigazítást teljes mértékben a felek tudomására hozták, és fentebb elmagyarázták. A kiigazítást hibásnak vélt felek nem tudtak jobb alternatív módszerrel szolgálni, amellyel az exportárakat és a rendes értéket tisztességes alapon össze lehetett volna hasonlítani.
- (138) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (131)–(133) preambulumbekzdésének megállapításai megerősítést nyernek.
- (139) Néhány fél úgy vélekedett, hogy a termékellenőrzési számozás rendszere nem tett lehetővé tisztességes összehasonlítást. A felek azt állították, hogy a termékellenőrzési rendszer túl általános, valamint nem termékspecifikus fizikai jellegzetességeken alapul. E felek szerint ez sérti a Dömpingellenes Megállapodás 2.4. cikkét. Azzal is érveltek, hogy a (bőr minőségét figyelembe vevő) általános kiigazítások nem ellensúlyozták megfelelően ezen állítólagos hiányt.
- (140) Ezeket az érveket el kellett utasítani. A Dömpingellenes Megállapodás 2.4. cikke és az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése valóban tisztességes összehasonlítást ír elő. E rendelkezések azonban nem szolgálnak részletekkel a termékellenőrzési rendszer kivitelezésével kapcsolatban. Emlékeztetni kell arra, hogy az EK az érintett termék és a hasonló termék összehasonlításának megkönnyítése céljából régóta alkalmaz termékellenőrzési rendszereket, amely a terméket bizonyos jellegzetességek vagy technikai sajátosságok segítségével típusokra/modellekre osztja. Ebben az esetben a Bizottság öt ilyen elemet vett figyelembe, azaz a lábbeli stílusát, a fogyasztó típusát, a lábbeli típusát, a külső talp és a bélés anyagát. Ezen elemek megfelelően tükrözik az érintett termék főbb jellegzetességeit. Megjegyzendő továbbá, hogy sem az alaprendelet, sem a Dömpingellenes Megállapodás nem állít fel olyan jogi kötelezettséget, amely szerint a dömpingellenes vizsgálatokban termékellenőrzési rendszert kellene használni. A tisztességes összehasonlítás elvének megfelelően ebben az esetben a Közösség, az exportáló országok és az analóg ország termelők által előállított és értékesített érintett termék modelljeinek osztályozásához következetesen egy és ugyanazon termékellenőrzési rendszert használták, a közösségi árak, az exportárak és a rendes értékek tisztességes alapon történő összehasonlítása érdekében.

- (141) Megállapították továbbá, hogy a termékellenőrzési rendszerben nem szereplő bőrminőség valóban hatással van az érintett termék áraira és az árak összehasonlíthatóságára. A bőr a lábbeli előállítási összköltségének rendszerint legalább 50 %-át teszi ki. A felhasznált bőr típusától, minőségétől és mennyiségétől függően a bőrrel kapcsolatos költség jelentős mértékben változhat, ugyanakkor megállapították, hogy a költségbeli különbségeket az értékesítési árak megfelelően tükrözik. A rendes árak az exportárral történő összehasonlítása érdekében, valamint figyelembe véve az alákínálási/áron aluli értékesítési számításokat, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontjával összhangban a Bizottság megtette a fizikai jellegzetességek közötti különbségek tekintetében történő megfelelő kiigazításokat.
- (142) Egyéb felek hatalmas árkülönbségekről számoltak be bizonyos termékellenőrzési adatok tekintetében, amely szerintük a termékellenőrzési rendszer hibáját jelzi.
- (143) Az árkülönbségek különböző körülményeknek, úgymint a piaci ingadozásoknak, az árnyomásnak túlkínálás esetén és a szándékos dömpingnek tulajdoníthatók. Mindenesetre a termékellenőrzési rendszer alkalmazásának lényege az, hogy a vizsgálat által érintett valamennyi fél ugyanúgy használja. Az árkülönbségek számos tényezőnek tulajdoníthatók, például a divathullámoknak és a piaci pszichológiának, amelyek nem feltétlenül kérdőjelezik meg a termékeknek a termékellenőrzési rendszerekben belüli összehasonlíthatóságát. Még fontosabb az a tény, hogy a felek nem tudtak jobb és mégis gyakorlatias módszert javasolni az összehasonlítás megkönnyítésére. Mint ahogyan ezt már említettük, a Bizottság a bőr minőségéből eredő esetleges árkülönbségeket megfelelő kiegészítések alkalmazásával már figyelembe vette. Ezért ezt az állítást el kellett utasítani.
- (144) Egyéb felek szerint mivel az a döntés született, hogy a speciális technológiával készült sportlábbeliket ki kell zárni az érintett termék köréből, a termékellenőrzési rendszerben e lábbelítípust külön kellett volna kezelni.
- (145) Amikor a vizsgálatban felmerült annak az igénye, hogy a speciális technológiával készült sportlábbelit zárják ki az érintett termék köréből, ésszerű és következetes módszer alkalmazására került sor valamennyi exportáló termelő esetében, amellyel kizárták a speciális technológiával készült sportlábbelik értékesítéseit a vizsgálat köréből. A speciális technológiával készült sportlábbeliknek az érintett termék köréből történő kizárására vonatkozó szándékot az ideiglenes közzététel előtt valamennyi érintett fél tudomására hozták. Az exportáló termelők sem e szándék közzététele után, sem az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatalakor nem nyújtottak be felülvizsgált adatokat, amellyel a tranzakciós listán a speciális technológiával készült sportlábbelik értékesítéseit megfelelőbben lehetett volna azonosítani. Ilyen körülmények között a termékellenőrzési módszer ésszerűnek és

megfelelőnek tekinthető a speciális technológiával készült sportlábbeli értékesítéseinek kizárása céljából.

3.5. Dömpingkülönbözlet

3.5.1. Általános módszer

- (146) Néhány érdekelt fél úgy vélte, hogy az a tény, hogy nem különböztetik meg az együttműködő vállalatokat az együtt nem működő vállalatoktól, az együttműködés elmulasztásának kedvez. Ugyanakkor, mint azt az ideiglenes rendelet (139) preambulumbekzdésében már említettük, az együttműködés szintje nagy volt és következőképpen a rendes gyakorlattal összhangban a Bizottság helyénvalónak találta, hogy a nem együttműködő exportáló termelők dömpingkülönbözletét az érintett országban együttműködő exportáló termelők tekintetében megállapított dömpingkülönbözletet súlyozott átlagának szintjén állapítsák meg. Megjegyzések hiányában a dömpingkülönbözlet megállapításához használt, az ideiglenes rendelet (134)–(143) preambulumbekzdésében leírt általános módszer megerősítést nyer.

3.5.2. Dömpingkülönbözlet

a) Kínai Népköztársaság

- A közösségi határparitáson számított CIF-importár százalékában kifejezett dömpingkülönbözlet a GS számára 9,7 %.
- A közösségi határparitáson számított CIF-importár százalékában kifejezett, egész országra kiterjedő végleges dömpingkülönbözlet 28,9 %.

b) Vietnám

- A közösségi határparitáson számított CIF-importár százalékában kifejezett, egész országra kiterjedő végleges dömpingkülönbözlet 70,1 %.

E. KÁR

1. ÁLTALÁNOS MEGÁLLAPÍTÁSOK

- (147) Ideiglenes szakasz lévén, és a vizsgálat termékkörére vonatkozó végleges megállapítások figyelembevételével a speciális technológiával készült sportlábbelikre vonatkozó valamennyi adatot kizárták az alábbi vizsgálat adatai közül. Néhány exportáló termelő kérését követően megerősítésre kerül, hogy ezt a kizárást az érintett országokból származó importokra, a harmadik országokból származó importokra, illetve a közösségi gazdasági ágazatra vonatkozó adatokra egyaránt hasonlóképpen alkalmazták.

(148) A fent említett végleges következtetésre való tekintettel, amely szerint a gyermeklábbelit be kell vonni az érintett termék vizsgálatának körébe, a kár végleges vizsgálatát az érintett termék összességére vonatkozva, azaz a gyermeklábbeli bevonásával készítették.

2. A KÖZÖSSÉGI TERMELÉS

(149) Egy importóri szövetség megismételte azon állítását, amely szerint ha a panaszosok – akik csupán a nem közösségi forrásból származó lábbelirészeket rakják össze a Közösségben – közösségi termelőknek tekinthetők, az importőröket is közösségi termelőknek kellene tekinteni, mivel az érintett termékekkel kapcsolatban a Közösségben formatervezési, márkázási, kutatási-fejlesztési, irányítási és kiskereskedelmi tevékenységet végeznek.

(150) Az ideiglenes rendelet (148) preambulumbekzdésében már válaszoltak erre az érvre, és megerősítették, hogy közösségi termelő csak a Közösségben termelő/előállító aktív vállalat lehet. Az importőrök által értékesített termékeket többek között Kínában és Vietnámban gyártják és nem minősülnek a Közösségből származónak, utánuk importvámokat kell fizetni, így a Közösségben működő e gazdasági szereplők nem tekinthetők közösségi termelőknek.

(151) Új információk hiányában e következtetések megerősítést nyernek és véglegesen kijelenthető, hogy az ideiglenes rendelet (146) preambulumbekzdésében említett termelők termelése teszi ki az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének értelmében vett teljes közösségi termelést.

3. KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZAT

(152) Több exportáló termelő, importőr és importóri szövetség is megkérdőjelezte a közösségi gazdasági ágazat meghatározását azon az alapon, hogy a mintában nem szereplő vállalatok nem működtek együtt a vizsgálat alatt, azaz nem válaszoltak a kérdőívre és ennek következtében a panasztétel helyzetének jogi követelménye a vizsgálatban nem teljesült. Ezen okokból kifolyólag állították, hogy a 814 panaszos jogilag nem képviselheti a közösségi gazdasági ágazatot.

(153) Több tanácsi rendeletre is hivatkoztak, amelyekben a nem kellőképpen együttműködő panaszos termelőket kizárták a közösségi gazdasági ágazat meghatározásából.

(154) Ebben az összefüggésben megjegyzendő, hogy az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a közösségi gazdasági ágazat fogalma azon közösségi termelőkre vonatkozik, amelyek együttesen termelt hasonló terméke az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározott jelentős hányadot alkotja. Az 5. cikk (4) bekezdése meghatározza e jelentős hányadot: a panaszt kifejezetten támogató közösségi termelők termékeinek a közösségi össztermelés legalább 25 %-át, és a vizsgálatot támogató vagy ellenző közösségi termelők által előállított hasonló termékek több, mint 50 %-át kell kitenniük.

(155) Ebben az esetben a panaszt tevő közösségi termelők termelése a közösségi termelés 40 %-át teszi ki és a fent említett jogi követelményeknek megfelelően képviselhetik a közösségi gazdasági ágazatot. Ráadásul egyik termelő sem ellenezte a panaszt.

(156) Igaz, hogy a szokásos intézményi gyakorlat szerint a vizsgálatban nem megfelelően együttműködő közösségi termelőket rendes esetben kizárják a közösségi gazdasági ágazat meghatározásából, és hogy a fent említett küszöbértékeket az intézkedések elfogadásakor is teljesíteni kell.

(157) Ebben az esetben azonban a 814 közösségi termelő egyikeről sem állítható, hogy a vizsgálatban nem működtek volna megfelelően együtt. Valójában, mint ahogyan azt az eljárás megindításáról szóló értesítésben világosan hangsúlyozták, a kérdőíveket kizárólag a mintában szereplő közösségi termelőknek küldték el, akik mind válaszoltak. Ezért a mintában nem szereplő panaszt tevő termelők egyszerűen azért nem válaszoltak a mintában részt vevő termelőknek elküldött kérdőívekre, mert erre nem kérték fel őket.

(158) A mintavétel jellegéből adódóan a kárra vonatkozó kérdőíveket kizárólag a mintában részt vevő panaszt tevő közösségi termelőknek küldik el, és az alaprendelet 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően csupán azoknak a feleknek kell válaszolniuk, amelyek megkapták a kérdőíveket. A különböző érdekelt felek állításait a fent említettek alapján elutasították és az ideiglenes rendelet (152) preambulumbekzdésében meghatározott következtetések megerősítést nyernek: az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett közösségi gazdasági ágazatot a 814 panaszos közösségi termelő, azaz a mintában szereplő és az abban nem szereplő termelők alkotják, amelyekre a továbbiakban a „közösségi gazdasági ágazatként” hivatkozunk.

4. KÖZÖSSÉGI FOGYASZTÁS

(159) Egy exportőr megkérdőjelezte a közösségi fogyasztás szintjét azon az alapon, hogy a fogyasztás Európában láthatóan alacsonyabb, mint a fejlődő országokban. Az állítást ugyanakkor nem bizonyították, így azt el kellett utasítani. Egyéb állítások hiányában a közösségi fogyasztás kiszámítására használt módszer megerősítést nyert.

(160) A nyilvánvaló közösségi fogyasztás, beleértve a gyermeklábbelit, az alábbiak szerint alakult:

	2001	2002	2003	2004	VI
Fogyasztás (ezer pár)	718 186	646 843	669 686	699 604	714 158
Index: 2001 = 100	100	90	93	97	99

Forrás: Eurostat, a panaszban megadott adatok

(161) Ezen adatok hasonlóak az ideiglenes szakaszban meghatározott fogyasztás adataihoz, amelyekben nem szerepeltek a gyermeklábbelik.

5. AZ ÉRINTETT ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL

5.1. Az érintett dömpingelt behozatok hatásainak összesített értékelése

(162) Az alábbi táblázat a behozatal volumenjét, a piaci részesedést és mindkét érintett ország saját átlagos egységárát mutatja be, beleértve a gyermeklábbelit:

Behozatali volumen és piaci részesedés

	2001	2002	2003	2004	VI
KNK (ezer pár)	15 571	14 616	25 810	30 662	63 044
Index: 2001 = 100	100	94	166	197	405
Piaci részesedés	2,2 %	2,3 %	3,9 %	4,4 %	8,8 %
Vietnam (ezer pár)	51 414	59 898	83 334	103 177	102 604
Index: 2001 = 100	100	117	162	201	200
Piaci részesedés	7,2 %	9,3 %	12,4 %	14,7 %	14,4 %

Átlagár

	2001	2002	2003	2004	VI
KNK (EUR/pár)	11,6	11,3	8,6	7,3	7,2
Index: 2001 = 100	100	97	74	63	62
Vietnam (EUR/pár)	11,9	11,2	9,9	9,3	9,2
Index: 2001 = 100	100	94	83	78	78

- (163) Néhány érdekelt fél azt állította, hogy az összesített értékelés nem indokolt. Ez az állítás azon a tényen alapul, hogy az importvolumen és az árak alakulásai Kínában és Vietnamban különbözőek. Állításaik szerint ráadásul Vietnam a világon az egyik legszegényebb ország, amely az általános preferenciarendszer kedvezményezettje és így a kárfelmérés tekintetében nem kellene Kínával össze-sítve értékelni.
- (164) Az első állítást már korábban is megtették és az ideiglenes rendeletben megfelelően válaszoltunk rá. A behozatali tendenciáknak a volumen és az árak tekintetében történő változásával kapcsolatban az ideiglenes rendelet (160) preambulumbekzdésében szereplő táblázatból egyértelműen kitűnik, hogy a tendenciák hasonlóan alakultak. Az is megjegyzendő, hogy a gyermeklábbeli adatainak beemelése nem változtatja meg e tendenciákat. E behozatali tendenciák mellett az ideiglenes rendelet részletesen elemzi azon különböző okokat, amelyekből kifolyólag ezen összesített értékelés az importált és a hasonló közösségi termék közötti versenyfeltételek fényében megfelelő. Ilyen ok például, hogy a behozott termékek alapvető jellemzőik tekintetében hasonlóak, a fogyasztó szempontjából egymással helyettesíthetők, és azonos csatornákon keresztül értékesítik őket.
- (165) Vietnamban az alaprendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely előírná, hogy dömpingellenes vizsgálatoknak egy időben alávetett országok valamelyike, általános gazdasági helyzete miatt nem vehetne részt az összesítésben. Pontosabban egy ilyen értelmezés nem lenne összhangban az összesítésre vonatkozó rendelkezések tárgyával és célkitűzésével, melyek középpontjában az a kérdés áll, hogy a különböző forrásokból származó importok versenyeznek-e egymással és a hasonló közösségi termékekkel. Más szóval, a kereskedelmi cikkek jellemzői számítanak, nem pedig annak az országnak a helyzete, ahonnan a behozatal származik. Az exportáló ország helyzetével a Dömpingellenes Megállapodás 15. cikke és az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban kell foglalkozni, és nem az összesítéssel összefüggésben. Ezért ezt az érvet el kellett utasítani.
- (166) Egy importőri szövetség továbbá azt állította, hogy az összesítés nem indokolt, mivel a két érintett ország termékösszetétele eltérő. Ebben a vonatkozásban úgy tekinthető, hogy habár lehetnek bizonyos eltérések a két ország termékösszetétele között, még így is jelentős az átfedés, és így összességében úgy tekinthető, hogy a Kínából és a Vietnamból származó érintett termékek versenyeznek egymással. Utalni kell a fenti következtetésekre is, miszerint az érintett termék valamennyi típusa ezen eljárás alkalmazásában egy terméknek tekintendő, és hogy a közösségi gazdasági ágazat által előállított és értékesített bőr felsőrésszel rendelkező lábbeli valamennyi típusa hasonlít az érintett országokból a Közösségbe exportált termékekhez. Ezért ez az érvet el kellett utasítani.
- (167) A fentiek, valamint az ideiglenes rendelet (156)–(162) preambulumbekzdése megállapításai alapján az a végleges következtetés vonható le, hogy az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésében megállapított, összesítéssel kapcsolatos valamennyi feltétel teljesült, és így az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatását a kárelemzés céljából együttesen kell értékelni.

5.2. Az érintett dömpingelt behozatok mennyisége, piaci részesedése és áralakulása

a) Mennyiség és árak

- (168) Az alábbi táblázat mutatja az érintett országokból származó érintett termékek behozatalának és piaci részesedésének a fejlődését, beleértve a gyermeklábbelit.

	2001	2002	2003	2004	VI
Behozatal (ezer pár)	66 986	74 514	109 144	133 840	165 648
Index: 2001 = 100	100	111	163	200	247
Piaci részesedés	9,3 %	11,5 %	16,3 %	19,1 %	23,2 %

Forrás: Eurostat

- (169) A tendenciák és abszolút számadatok összevethetők az ideiglenes szakaszban elemzettekkel: a behozatal több, mint kétszeresére nőtt, a piaci részesedés pedig jelentősen bővült, a 2001. évi 9,3 %-ról 23,2 %-ra a VI során. Meg kell jegyezni, hogy jelentős az átfedés 2004. és a VI között (2004 áprilisától 2005 márciusáig), következésképp a fenti táblázat azt mutatja, hogy a behozatal üteme 2005 első negyedében felgyorsult. Amint az a fenti táblázatból látható, ez különösen a kínai behozatal alakulásának tudható be.
- (170) Az importárak, beleértve a gyermekcipőket, csaknem 30 %-kal csökkentek az érintett időszakban, hasonlóan az ideiglenes szakaszban megállapítottakhoz.

	2001	2002	2003	2004	VI
EUR/pár	11,8	11,2	9,6	8,8	8,5
Index: 2001 = 100	100	95	81	74	72

Forrás: Eurostat

- (171) Egyes importőrök azt állították, hogy az importárak csökkenése a termékösszetételben bekövetkező változásokkal magyarázható. Ez azonban nem bizonyítható, és ezt a vizsgálat sem erősítette meg. Ezt az állítást ezért el kellett utasítani.

tott, hogy az e vizsgálat alá tartozó terméktípusoknak nem mindegyike tartozott a kvóta hatálya alá, és végezetül, hogy az importok teljes liberalizációja 2005. január 1-jén kezdődött, ezért a VI-t (2004 áprilisától 2005 márciusáig) csak részben érintette.

b) Az érdekelt felek észrevételei

- (172) Egyes érdekelt felek szerint az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdése sérült, mivel a Bizottság nem folytatott le objektív vizsgálatot a dömpingelt behozatal mennyisége és árai tekintetében. Állításukat azzal támasztották alá, hogy a behozatali tendenciák vizsgálata során a Bizottság nem vett figyelembe olyan külső tényezőket, mint az importkvóták eltörlése, az árfolyam alakulása, a termékösszetételben bekövetkező állítólagos változások és a divat alakulása.

- (174) Általánosabban, az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a kárelemzéskor vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal jelentős mértékben nőtt-e, hogy történt-e jelentős árleszorítás, vagy hogy a dömpingelt behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna.

- (173) Konkrétan a kvóták eltörlése tekintetében az állítással az ideiglenes rendelet (165) preambulumbekkezdése már foglalkozott. Elismerést nyert, hogy a kvóták eltörlése bizonyos mértékig fokozólag hatott a behozatali tendenciákra. Ezt azonban annak fényében kell vizsgálni, hogy a két érintett ország közül csak az egyiket érintette közvetlenül a mennyiségi korlátozás, és hogy a Vietnamból származó behozatal ugyancsak növekvő tendenciát muta-

- (175) Ezek alapján úgy tűnik, hogy a fent említett állítások jogforrása (*sedes materiae*) az ok-okozati összefüggésben szerepel. Ráadásul az alaprendelet 3. cikke (3) bekezdésében nincs arra vonatkozó egyértelmű jogi követelmény, hogy tényleges bizonyítékkal kell szolgálni azzal kapcsolatban, hogy miért nőtt meg a dömpingelt behozatal mennyisége, és hogy miért csökkentek az ehhez kapcsolódó árak. Ezért azt az állítást, mely szerint a külső tényezőket figyelembe kell venni a dömpingelt behozatal vizsgálatában, el kellett utasítani.

5.3. Alákínálás

- (176) Számos észrevétel érkezett az alákínálási számításokkal kapcsolatban. Ezeket az állításokat a Bizottság részletesen megvizsgálta, és indokolt esetben, illetve ha azokat tény-szerű bizonyítékok támasztották alá, végrehajtotta a szükséges módosításokat.
- (177) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes szakaszban az importáron végrehajtott módosítások az importőrök Közösségben felmerülő becsült költségeit tükrözték (formatervezés, nyersanyagok kiválasztása stb.), mely költségeket máskülönben nem tükrözte volna az importár. Számos importőr kérte ezt a kiigazítást. Az ideiglenes szakaszban mintegy 15 %-os kiigazítást alkalmaztak.
- (178) A közösségi gazdasági ágazatot képviselő szövetség azonban vitatta ezt a kiigazítást, pontosabban az alkalmazott kiigazítás szintjét. A szövetség, miközben elismerte az importőrök szintjén valóban felmerülő bizonyos költségeket, vitatta, hogy minden importőrnél ténylegesen felmerülnének ilyen költségek. Azt állította továbbá, hogy a kiigazítás szintje a STAF-típusú lábbelik importőrei esetében indokolt lehet (felmerülő magas kutatási-fejlesztési kiadások), de tekintettel arra, hogy az ilyen lábbeliket kizárták az eljárásból, a kiigazítás szintjét lefelé kell módosítani.
- (179) Ezt az állítást a Bizottság alaposan megvizsgálta, és az alábbi következtetéseket vonta le. Először, ami a kiigazítást illeti önmagában, azt számos importőr kérte, és a közösségi gazdasági ágazat elvben nem ellenezte.
- (180) A kiigazítás szintjét illetően meg kell jegyezni, hogy jóllehet számos importőr valóban kért ilyen kiigazítást, csak az egyikük, amelyiknél a Bizottság ellenőrző látogatást tett, nyújtott be részletes tájékoztatást e tekintetben. Az érintett termék más importőrei nem tudták alátámasztani azt az állítást, miszerint kutatási-fejlesztési költségeik szintje elérte az ideiglenes szakaszban alkalmazott kiigazítás szintjét. Meg kell jegyezni, hogy néhány importőr, amelynek esetében sor került ellenőrző látogatásra, jórészt STAF-típusú lábbelikkel kereskedett. Mivel a STAF-típusú lábbeliket mostanra végleg kizárták a termékkörből, számadataik végül nem voltak relevánsak a kiigazítás szempontjából.
- (181) A végleges szakaszban, az importőrök túlnyomó többsége által bizonyítékokkal alátámasztott kérelmek hiányában (függetlenül attól, hogy sor került-e esetükben ellenőrző látogatásra), a kiigazítás szintjét lefelé módosították, és a vizsgálat során rendelkezésre álló egyetlen,

bizonyítékokkal alátámasztott adat alapján becsülték meg.

- (182) A fentiek alapján az országonként megállapított alákínálási különbözetek a közösségi gazdasági ágazat árának százalékában kifejezve az alábbiak:

Ország	Alákínálás
Kínai Népköztársaság	Súlyozott átlagban 13,5 %
Vietnam	Súlyozott átlagban 15,9 %

6. A KÖZÖSSÉGI LÁBBELITERMELŐ ÁGAZAT SAJÁTOS-SÁGAI

- (183) Az ideiglenes rendelet bizonyos információval szolgált a közösségi lábbelitermelő ágazat sajátosságaival kapcsolatban. Különböző érdekelt felek állításai szerint ezek az adatok nem vehetők figyelembe, vagy mert nem megbízhatók, vagy mert nem kizárólag a közösségi gazdasági ágazat helyzetére vonatkoznak, így nem rendelkeznek jogalappal.
- (184) Ebben a tekintetben tisztázni kell, hogy az ideiglenes rendelet (169)–(173) preambulumbekkezdésében lévő információk csak tájékoztató jellegűek, a közösségi lábbelitermelő ágazat jobb megértése céljából. Meg kell azonban jegyezni, hogy a kárra vonatkozó megállapítások a fentiekben meghatározott közösségi gazdasági ágazatra vonatkoznak, és hogy nem kerül sor a későbbiekben hivatkozás ezekre az információkra a kárelmézés során.

7. A KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZAT HELYZETE

7.1. Előzetes megjegyzések

- (185) Amint az már említésre került, a kárelmézés a végleges szakaszban tartalmazza a gyermekcipőkre vonatkozó adatokat.
- (186) Amint azt az ideiglenes rendelet (175) preambulumbekkezdése említi, valamint a szokásos gyakorlatot követve, a kár mutatóit vagy makrogazdasági (a teljes közösségi gazdasági ágazat adatait alapul véve), vagy mikrogazdasági szinteken (a mintában szereplő vállalatokra vonatkozó adatokat alapul véve) állapították meg. A következetesség érdekében a kár mutatóit kizárólag csak az egyik, és semmiképpen sem mindkét szinten állapítják meg.

7.2. Makrogazdasági mutatók

Termelés, termelőkapacitás és kapacitáskihasználás

	2001	2002	2003	2004	VI
Termelés (ezer pár)	266 931	218 498	206 246	189 341	175 764
Index: 2001 = 100	100	82	77	71	66

Forrás: a vizsgálat során szerzett információk

- (187) A teljes közösségi gazdasági ágazat termelése a 2001. évi 267 millió párról a vizsgálati időszakra 176 millió párra csökkent. Ez több, mint 30 %-os visszaesés.
- (188) Bár a vállalatokat elvileg bizonyos termelési szint elérésére hozzák létre, ezt a szintet jelentősen befolyásolja a vállalat által alkalmazott dolgozók száma. Ennek oka, hogy – mint említettük – a lábbeli gyártási folyamatának nagy része munkaigényes. Ilyen körülmények között, változatlan számú vállalat esetén a kapacitás mérésének legmegfelelőbb módja a vállalatok foglalkoztatási szintjének vizsgálata. Ezért hivatkozunk az alábbi, a foglalkoztatás alakulására vonatkozó táblázatra.
- (189) Mivel a foglalkoztatás (és így a kapacitás) a termeléssel összhangban nagymértékben csökkent, a kapacitáskihasználás jórészt változatlan maradt az időszak során.

Értékesítési mennyiségek és piaci részesedés

	2001	2002	2003	2004	VI
Értékesítés (ezer pár)	190 134	150 389	145 087	133 127	126 555
Index: 2001 = 100	100	79	76	70	67
Piaci részesedés	26,5 %	23,2 %	21,7 %	19,0 %	17,7 %

Forrás: a vizsgálat során szerzett információk

- (190) Mivel a termelés megrendelések alapján történik, a közösségi gazdasági ágazat forgalma a termeléshez hasonló, csökkenő tendenciát követett. A közösségi piacon eladott cipők mennyisége 2001 és a VI között több, mint 60 millió párral, azaz 33 %-kal esett vissza.
- (191) Ez a piaci részesedés csaknem kilenc százalékpontos csökkenését jelentette. A közösségi gazdasági ágazat részesedése a 2001. évi 26,5 %-ról 17,7 %-ra csökkent a vizsgálati időszakban.

Foglalkoztatás

	2001	2002	2003	2004	VI
Foglalkoztatottak száma összesen	84 736	69 361	66 425	61 640	57 047
Index: 2001 = 100	100	82	78	73	67

Forrás: a vizsgálat során szerzett információk

- (192) Az érintett időszak egészét tekintve a foglalkoztatottság meredeken visszaesett. A közösségi gazdasági ágazatban több, mint 27 000 munkahely szűnt meg, ami 33 %-os csökkenést jelent a 2001 és a VI közötti időszakban.

Termelékenység

	2001	2002	2003	2004	VI
Termelékenység	3 150	3 150	3 105	3 072	3 081
Index 2001 = 100	100	100	99	98	98

Forrás: a vizsgálat során szerzett információk

- (193) A termelékenységi mutatót a termelési érték és a közösségi gazdasági ágazatban foglalkoztatottak számának hányadosaként számolták ki, ahogy az a fenti táblázatban látható. Az adatok azt mutatják, hogy a közösségi gazdasági ágazat termelékenysége az érintett időszakban viszonylag stabil maradt.

Növekedés, a dömpingkülönbözet mértéke

- (194) E tekintetben új és megalapozott információ vagy érvelés hiányában az ideiglenes rendelet (183) és (184) preambulumbekzdése megerősítést nyer.

Felépülés a korábbi dömping vagy szubvenció hatásaiból

- (195) Emlékeztetni kell arra, hogy 1998 februárjában dömpingellenes intézkedéseket vezettek be a KNK-ból, Indonéziából és Thaiföldről származó, bőr vagy műanyag felsőrésszel rendelkező egyes lábbelik behozatalára. Ezek az intézkedések részben lefedték a jelenlegi vizsgálat tárgyát képező termékeket is. Az intézkedések közelgő lejáratáról szóló értesítés közzétételét követően nem érkezett kérelem a felülvizsgálatukra, így 2003 márciusában azok hatályukat veszítették. Felülvizsgálati kérelem hiányában az ideiglenes rendeletben a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a közösségi gazdasági ágazat akkor felépült a korábbi dömping hatásaiból.
- (196) Ezt azonban a közösségi gazdasági ágazat visszautasította azon az alapon, hogy a felülvizsgálati kérelem hiánya nem a dömping hatásaiból való felépülésnek, hanem annak a ténynek volt tulajdonítható, hogy a hatályban lévő intézkedések nem voltak elég hatékonyak. Az ágazat állítása szerint, ellentétben az ideiglenes rendelet megállapításaival, a közösségi gazdasági ágazatban fennálló gazdasági helyzet azért nem tudott kellőképpen helyreállni, mert az akkor hatályban lévő intézkedések nem tudták kellő hatékonysággal elhárítani a kárt. Emellett az ebben az eljárásban érintett országokból származó behozatal a 2001 és 2003 közötti időszakban vált jelentőssé.
- (197) A közösségi gazdasági ágazat azonban nem bizonyította kellőképpen, hogy anyagi kárt szenvedett volna a 2001 és 2003 közötti időszakban, és nem kérelmezték azt az időközi felülvizsgálatot sem, amely a korábbi intézkedések állítólagos hatástalanságával foglalkozhatott volna.
- (198) Így ezt a kérelmet el kellett utasítani, és ezért ebben a végleges szakaszban megerősítést nyer az az ideiglenes következtetés, mely szerint az ágazat felépült a korábbi dömping hatásaiból, azaz 2003-ig a közösségi gazdasági ágazat még nem szenvedett anyagi kárt. Meg kell azonban jegyezni, hogy 2004-től már érte kár az ágazatot.

7.3. Mikroökonómiai mutatók

Készletek

	2001	2002	2003	2004	VI
Ezer pár	2 188	2 488	2 603	2 784	2 503
Index: 2001 = 100	100	114	119	127	114

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok

- (199) Mint fentebb már említettük, mivel a gyártás rendelésre történik, a készletek szintjének kevés jelentősége van a közösségi lábballitermelő ágazatot ért kár meghatározása szempontjából. A vállalatok elvileg nem készleteznek, és az esetleges készletek mindössze a szállításra és/vagy számlázásra váró, már feldolgozott rendelések eredményei. Ezt figyelembe véve a készletek 2001 és 2004 között először 27 %-kal emelkedtek, majd a VI végére visszaestek. A VI alatt tapasztalt készletcsökkenésre az ágazatra jellemző szezonális tényezők is hatottak. A készletek általában magasabbak decemberben, mint az első negyedév végén, ez esetben a VI végén.

Értékesítési árak

	2001	2002	2003	2004	VI
EUR/pár	19,7	19,3	18,5	18,6	18,2
Index: 2001 = 100	100	98	94	95	92,5

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok

- (200) Az átlagos egységár az érintett időszakban folyamatosan csökkent. Összességében a csökkenés 7,5 %-ot tett ki. A közösségi gazdasági ágazat árcsökkenése mérsékeltnek tűnhet, különösen a dömpingelt behozatal árának az érintett időszakban tapasztalt 30 %-os csökkenése fényében. Az árcsökkenés értékelésénél azonban figyelembe kell venni, hogy a lábballit rendelésre gyártják, ezért új rendeléseket rendszerint csak akkor fogadnak el, ha az adott árszint legalább a nullszaldós gazdálkodást biztosítja. Ebben az összefüggésben értelmezhető az alábbi táblázat, amelyből látható, hogy a VI alatt a közösségi gazdasági ágazat csak veszteségek elkönyvelése mellett csökkenthette volna tovább árait.

Pénzforgalom, jövedelmezőség és a beruházások megtérülése

	2001	2002	2003	2004	VI
Pénzforgalom (ezer EUR)	13 943	10 756	8 575	10 038	4 722
Index: 2001 = 100	100	77	61	72	34
Nettó forgalom nyeresége %-ban	1,6 %	1,8 %	0,2 %	1,8 %	0,5 %
Beruházások megtérülése	6,1 %	7,3 %	1,0 %	8,2 %	2,3 %

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok

- (201) A fenti hozammutatók megerősítik az ideiglenes rendelet (190) preambulumbekzdésében ismertetett helyzetet, és egyértelműen azt mutatják, hogy a vállalatok pénzügyi helyzete az érintett időszakban gyengült. Emlékeztetni kell arra, hogy a VI alatt különösen szembeötlő volt a gyengülés, ami a 2005 első negyedévében, azaz a VI utolsó negyedévében bekövetkezett súlyosan hátrányos fejleményekre utal. Valójában a már az érintett időszak kezdetén alacsony nyereségességi szint jelentősen csökkent tovább.

- (202) Lényeges új információ vagy érvelés hiányában az ideiglenes rendelet (191)–(193) preambulumbekzdése megerősítést nyer.
- (203) A nyereség az érintett időszak egészében alacsony szinten maradt, ami aláhúzza a kkv-k fokozott pénzügyi instabilitását. Amint azt az alábbiakban ismertetjük, az érintett időszakban, és különösen a vizsgálati időszakban elért nyereségszint jóval alatta marad annak a normális nyereségszintnek, amelyet az ágazat rendes körülmények között elérhetne.

Tőkebevonási képesség

- (204) A vizsgálat rávilágított, hogy számos közösségi termelő tőkeigényét roppant kedvezőtlenül érintette nehéz pénzügyi helyzete. Erre különösen egyéni nyereségességi szintjük alakulása, és főként pénzforgalmi pozíciójuk visszaesése mutat rá. Mint rámutattunk, az aránylag kis- és közepméretű vállalkozások sokszor nincsenek abban a helyzetben, hogy megfelelő bankgaranciához jussanak, így nehéz helyzetben jelentős pénzügyi terhekkel kell számolniuk.

Beruházások

	2001	2002	2003	2004	VI
ezer EUR	8 836	11 184	6 522	4 403	4 028
Index: 2001 = 100	100	127	74	50	46

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok

- (205) Az ideiglenes rendelet (194) preambulumbekzdésében meghatározott beruházási tendenciát megerősítik a fenti táblázatban ismertetett tendenciák. A vállalatok által jóváhagyott beruházások 2001 és a VI között több, mint 50 %-kal estek vissza. A beruházások visszaesését a mintában szereplő közösségi termelők pénzügyi helyzetének romlásával összefüggésben kell szemlélni.

Bérek

	2001	2002	2003	2004	VI
Egy főre jutó átlagos bérek, fizetések (EUR)	14 602	15 933	18 021	17 610	17 822
Index: 2001 = 100	100	109	123	121	122

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok

- (206) Az ideiglenes rendelet (196) preambulumbekzdésében bemutatott tendenciákat a fizetések tekintetében megerősíti a fenti táblázat. Új információk hiányában ezek a tendenciák megerősítést nyernek.

7.4. Az érdekelt felek állításai

- (207) Számos exportáló termelő állította, hogy a közösségi gazdasági ágazat haszonkulcsa jelentős mutatója a Közösséget ért kárnak. Konkrétan azt állították, hogy mivel az ideiglenes időszakban alkalmazott, a kármegszüntetés szintjének megállapításához felhasznált haszonkulcs (2 % – lásd az ideiglenes rendelet (284) preambulumbekzdését) összhangban volt a mintában szereplő egyes vállalatok által elérttel, ez azt mutatta, hogy e mutató tekintetében nem érte őket kár.

- (208) Ez azonban többé nem releváns, mivel egy későbbi, a (292) preambulumbekzdésben előírt elemzést követően a haszonkulcsot 6 %-ra igazították, ami jobban tükrözte a közösségi lábbelitermelők által a káros dömping hiányában elérendő haszonkulcsot. Ezt alapul véve a közösségi gazdasági ágazat nyereségessége az érintett időszakban egyértelműen visszaesett, a VI alatt pedig 0,5 %-ra csökkent. Ráadásul a kárelemzést a közösségi gazdasági ágazat szintjén végzik, vagy annak egy mintáján, tehát nem a közösségi gazdasági ágazat fogalommeghatározásában szereplő vállalatok szintjén egyenként.
- (209) Különböző érdekelt felek azt állították, hogy a kárelemzéshez felhasznált mutatók nem voltak megbízhatók, illetve megfelelők. Azt állították, hogy a gazdasági mutatók nem voltak ellenőrizve és nem voltak megbízhatók, mivel – az együttműködés állítólagos hiánya miatt – nem érvényes közösségi ágazatra vonatkoztak. Figyelembe véve a minta korlátozott méretét, az érdekelt felek a mikroökonómiai mutatókat nem tekintették reprezentatívnak. Végül hivatkozás történt a makro- és mikrogazdasági szinten megállapított kármutatók között megfigyelt eltérő tendenciákra is.
- (210) Először, ami azt a tényt illeti, hogy a makrogazdasági mutatók nem voltak ellenőrizve, emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet értelmében ellenőrző látogatásokra a Bizottság belátása szerint kerül sor, így rendszeres ellenőrző látogatásokra vonatkozóan nem áll fenn jogi kötelezettség. Az alaprendelet 16. cikke ténylegesen csupán azt írja elő, hogy a Bizottság az általa szükségesnek tartott esetben ellenőrző látogatásokat tesz. Ezt az állítást ezért el kellett utasítani. Emellett ezeket a tényezőket ellenőrzés céljából lehetőség szerint összevetették a megfelelő közösségi szakmai szövetségek által benyújtott adatokkal.
- (211) Másodszor, tekintve a közösségi gazdasági ágazat fogalmának a meghatározásával és a minta reprezentativitásával kapcsolatos következtetést, az ezen tényezőkkel kapcsolatos állításokat is el kellett utasítani. Emellett, amint azt már fentebb vázoltuk, a következetesség érdekében vagy csak makro-, vagy csak mikrogazdasági mutatók felállítására kerül sor a végleges következtetések levonására. Végezetül meg kell jegyezni, hogy még akkor is, ha ezek az ideiglenes szakaszban mikro- és makrogazdasági szinten egyaránt megállapított tendenciák nem mindig mutatták ugyanazt a fejleményt, jelentősen eltérő tendenciákat sem mutattak.
- (212) Végül, az érdekelt felek azt is hangoztatták, hogy nem minden kártényező utal tényleges kárra, és hogy konkrétan, egyéni szinten nem lehet a mintába beválasztott vállalatok körében károkozást megállapítani. Az első állítást el kellett utasítani azon az alapon, hogy az alaprendelet szerint a kármutatók egyike sem ad szükségszerűen döntő útmutatást. Azt a tényt illetően, hogy az egyes termelők egyéni helyzete nem utalt károkozásra, hangsúlyozni kell, hogy ez nem releváns szempont, mivel az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése értelmében a kárelemzést a közösségi gazdasági ágazat vagy annak egy mintája szintjén végzik, tehát nem a közösségi gazdasági ágazat fogalommeghatározásába tartozó egyes vállalatok szintjén.

8. KÖVETKEZTETÉS AZ OKOZOTT KÁRRÁ VONATKOZÓAN

- (213) A fentiekből következik, hogy az az ideiglenes következtetés, amely szerint az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében a közösségi gazdasági ágazatot anyagi kár érte, megerősítést nyer.
- (214) Konkrétan, megerősítést nyer, hogy a makroökonómiai mutatók szintjén, azaz a közösségi gazdasági ágazat egészének szintjén a kár elsősorban a forgalom és piaci részesedés visszaesésében öltött testet. Mivel a lábbelil rendelésre gyártják, a változások a közösségi termelés szintjére és a foglalkoztatásra is közvetlenül negatívan hatottak.

- (215) Továbbá az is megerősítést nyer, hogy a mikroökonómiai elemek szintjén a helyzet nagymértékben káros. Például a mintában szereplő vállalatok 2003 során a jövedelmezőségi szint minimumát érték el, ami azonban részben a korábbi, viszonylag jelentős befektetési gyakorlatukkal magyarázható (a jövedelmezőség csökkenésének hatása). Ezt követően azonban jövedelmezőségük szintje a beruházások visszaesése ellenére csökkent, és valójában a VI alatt volt az érintett időszak során – 2003 kivételével – a legalacsonyabb, azaz messze bárminemű elfogadható szinttől, amely más magyarázó tényezők (például jelentős korábbi beruházás) hiányában egyértelműen káros. Hasonlóképpen, a pénzforgalom vérszesen csökkent és a legalacsonyabb szintet a VI alatt érte el, ami anyagilag csak károsnak tekinthető. A mintában szereplő vállalatok a VI alatt már csak veszteségek árán csökkenthették volna árszintjüket. Az aránylag kis- és középméretű vállalkozások esetében a veszteségek hosszabb távon a vállalkozások bezárásához vezetnének. Összességében, jóllehet a közösségi gazdasági ágazat 2004 előtti helyzete csupán károsnak minősíthető, 2004 óta az ágazat egyértelmű anyagi kárt szenvedett.

F. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

1. A DÖMPINGELT IMPORT HATÁSAI

- (216) A közösségi gazdasági ágazat és az érintett országok piaci részesedése, beleértve a gyermekcipőket, az alábbiak szerint alakult:

	2001	2002	2003	2004	VI
Érintett országok	9,3 %	11,5 %	16,3 %	19,1 %	23,2 %
A közösségi gazdasági ágazat	26,5 %	23,2 %	21,7 %	19,0 %	17,7 %

- (217) Egyes érdekelt felek vitatták a Bizottság azon következtetését, miszerint kellő időbeli egybeesés lett volna a dömpingelt behozatal piaci részesedésének növekedése és a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedésének csökkenése között. Rámutattak arra, hogy abban az időszakban, amikor a kínai és vietnami import piaci részesedésének növekedése a legnagyobb volt, a közösségi gazdasági ágazat részesedésének csökkenése kevésbé volt jelentős, és fordítva. Azt állították továbbá, hogy az érintett országok nem vették át a panaszosok piaci részesedését, figyelve más harmadik országok piaci részesedésének alakulását.
- (218) Egy importőri szövetség továbbá azt állította, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatal nem okozott kárt a közösségi gazdasági ágazatnak, mivel az importált és a Közösségben előállított lábbelik nem versenyeznek egymással.
- (219) Ami az időbeli egybeesést illeti, úgy tekinthető, hogy az okozati elemzés során nincs szükség tökéletes korreláció megállapítására a dömpingelt behozatal alakulása és a közösségi gazdasági ágazat helyzete között. Valójában bevett és jogilag elismert gyakorlatnak számít, például ebben az esetben is, hogy a közösségi gazdasági ágazat árait leszorító, jelentős mennyiségű dömpingelt behozatal növekedése és a közösségi gazdasági ágazat fokozottabban ingatag helyzete egyértelműen jelzi az ok-okozati összefüggést. Jelen esetben, amint azt az ideiglenes rendelet (203)–(209) preambulumbekézése egyértelműen megállapítja, az időbeli egybeesés vitathatatlanul bekövetkezett. Ráadásul közel szimmetrikus az egybeesés a piaci részesedés 2003 és 2004 közötti elmozdulásában. Továbbá az a tény, hogy a dömpingelt behozatal piaci részesedésének növekedése az érintett időszak során alkalmanként nagyobb volt, mint a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedésében bekövetkezett veszteség, rámutat arra, hogy a dömpingelt behozatal növekedése nem csupán a közösségi gazdasági ágazat rovására történt, hanem a közösségi piac egyéb résztvevőinek a rovására is.

- (220) Azt az állítást, miszerint az importált lábbelik nem versenyeztek a Közösségben előállított lábbelikkal, szintén el kellett utasítani a fenti, az érintett termék és a hasonló termék fogalommeghatározásával kapcsolatos következtetés alapján, azaz hogy az érintett országokból származó lábbelik minden szinten – azaz valamennyi szegmens és típus tekintetében – versenyeznek a közösségi gazdasági ágazat által gyártott és értékesített lábbelikkal, valamint hogy értékesítési csatornáik is jórészt azonosak. Ráadásul a vizsgálat egyértelműen megállapította, hogy a közösségi termelők és az exportőrök versenyeznek a közösségi piacon való értékesítésben.
- (221) Egyéb, ehhez kapcsolódó megjegyzések hiányában az ideiglenes rendelet (209) preambulumbekzdése megerősítést nyer: a dömpingelt behozatal meghatározó szerepet játszott a közösségi gazdasági ágazatot ért anyagi kárban.

2. EGYÉB TÉNYEZŐK HATÁSAI

2.1. Az érdekelt felek észrevételei

- (222) Az ideiglenes intézkedések meghozatalát követően a különböző érdekelt felek azt állították, hogy az elszenvedett anyagi kárt más tényezők okozták. Az említett felek megismételték az egy korábbi szakaszban már hangoztatott állításokat, melyekkel az ideiglenes rendelet már kellően foglalkozott. Konkrétan az állítások a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítményére, az egyéb harmadik országokból származó behozatalra, a kínai exportra vonatkozó mennyiségi korlátozások feloldására, az árfolyamváltozás hatására, a közösségi termelők kitelepülésére és a közösségi gazdasági ágazat versenyképességének állítólagos strukturális hiányára utaltak. Új elemeket azonban nem tartalmaztak, és így az ideiglenes rendeletben meghatározott főbb következtetések szükség szerinti tisztázását/ki-bővítését lásd az alábbiakban.

2.2. A közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye

- (223) Egyes érdekelt felek megismételték azon állításukat, miszerint a közösségi lábbelitermelő ágazat rossz gazdasági helyzetének oka az ágazat romló exportteljesítménye volt.
- (224) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy az exportteljesítmény bármilyen állítólagos visszaesése nincs hatással a fent elemzett mutatók többségére, mint például az értékesítési mennyiségre, a piaci részesedésre és az árcsökkenésre, mivel ezeket a tényezőket a közösségi értékesítés szintjén állapították meg. A termelési számadatokat összesítve bocsátották rendelkezésre, mivel nem lehetett különbséget tenni a közösségi piacra és a Közösségen kívülre exportált termékek között. Mivel a lábbelit rendelésre gyártják, bármilyen visszaesés az eladásban hasonló csökkenéssel jár az előállítás terén is, és tekintettel arra, hogy a termékek túlnyomó többségét a Közösségen belüli értékesítésre szánják, megerősítést nyer az az ideiglenes következtetés, hogy a termelésben bekövetkezett visszaesés jelentős része összefügg a Közösség piacán elszenvedett kárral.
- (225) Tény, hogy az érintett időszakban a közösségi piaci eladás csökkenése (– 34 %) megfelel az ugyanazon időszakban a termelésben bekövetkezett csökkenésnek (– 33 %).
- (226) Az állítást ezért el kellett utasítani, és azt a végleges következtetést kell levonni, hogy a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye semmilyen kárt nem okozott.

2.3. Az egyéb harmadik országokból származó behozatal

(227) A harmadik országokból származó behozatal, beleértve a gyermekcipőket, az alábbiak szerint alakult:

Piaci részesedés	2001	2002	2003	2004	VI	Eltérés 2001/VI (százalékpont)
Románia	5,7 %	7,1 %	7,5 %	7,0 %	6,9 %	+ 1,2
India	3,6 %	4,5 %	4,9 %	5,9 %	5,7 %	+ 2,1
Indonézia	2,7 %	2,4 %	2,0 %	2,0 %	2,0 %	- 0,7
Brazília	1,2 %	1,4 %	1,7 %	2,2 %	2,5 %	+ 1,3
Makaó	1,2 %	1,7 %	2,2 %	3,2 %	2,4 %	+ 1,2
Thaiföld	1,0 %	1,0 %	1,2 %	1,3 %	1,3 %	+ 0,3
Egyéb országok	9,0 %	10,7 %	10,9 %	12,5 %	11,5 %	+ 2,5

Átlagár (EUR/pár)	2001	2002	2003	2004	VI	Eltérés 2001/VI (százalékpont)
Románia	13,8	14,6	14,8	15,0	14,9	+ 8 %
India	11,3	11,3	10,3	10,2	10,2	- 10 %
Indonézia	11,2	10,4	9,8	8,6	8,7	- 23 %
Brazília	16,8	15,7	13,5	13,0	12,6	- 25 %
Makaó	12,9	11,5	10,6	10,2	10,5	- 18 %
Thaiföld	14,4	12,9	11,8	11,4	11,2	- 22 %
Egyéb országok	14,8	14,3	13,6	12,4	12,7	- 14 %

(228) Megjegyzendő, hogy a fenti táblázatban az egyéb országok (összesen több, mint 150 ország) kategóriájába tartozó országokból származó közösségi import egyetlen ország esetében sem haladta meg a 2 %-ot a VI alatt.

(229) Ezért meg lehet erősíteni, hogy külön-külön a fent felsorolt országok egyike sem növelte jelentősen piaci részesedését az érintett időszakban, hogy piaci részesedésük abszolút szintje jóval az érintett országok szintje alatt maradt, és fejlődésük is eltérő volt. Ami az árakat illeti, azokat az importmennyiség fenti alakulása fényében kell vizsgálni, továbbá annak figyelembevételével, hogy azok kisebb mértékben csökkentek, mint az érintett országok árai, és különösen abszolút szintjük maradt az érintett időszakban – egy kivételével – átlagosan jóval a dömpingelt behozatal árszintje felett.

(230) Mindezek következtében a Bizottság azt a végleges következtetést vonta le, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatal nem befolyásolta a közösségi gazdasági ágazat anyagi helyzetét.

2.4. Árfolyam-ingadozások

(231) Különböző exportáló termelők és importőrök megismélték azon állításukat, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kárt az eurónak az USA-dollárral szembeni felértékelődése okozta, ami jelentős importárcsökkenést eredményezett.

(232) A Bizottság figyelmét nem hívták fel új elemekre, így hivatkozni kell az ideiglenes rendelet (220)–(225) preambulumbekezdésére. Megjegyzendő, hogy még ha el is fogadnánk azt az érvet, hogy az árfolyam-ingadozások hatottak az importárakra, az érintett országból származó behozatal mennyisége már önmagában is kárt okozhat a közösségi gazdasági ágazatnak.

2.5. A mennyiségi korlátozások felszámolása

(233) E tekintetben nem bocsátottak rendelkezésre új elemeket. Megjegyzendő azonban, hogy figyelembe véve a behozatal ütemének felgyorsulását a VI utolsó negyedében, a mennyiségi korlátozások felszámolása valóban súlyosbíthatta e dömpingelt behozatal okozta káros hatást.

2.6. A panaszosok elmulasztották korszerűsíteni a gyártást, szétaprózták, munkaerőköltségeik magasak

- (234) E tekintetben nem bocsátottak rendelkezésre új elemeket. Megjegyzendő még, hogy a dömpingkülönbszetek viszonylag magasak (azaz még az alákínálási különbszeteknél is magasabbak). Más szóval az érintett dömpingelt export nem a természetes előnyök szintjén, hanem egy olyan gyakorlat alapján versenyez a közösségi gazdasági ágazattal, amely a nemzetközi kereskedelem szabályai értelmében peresíthető. Nem dömpingelt szinten az érintett behozatal árai jóval magasabbak lettek volna, a közösségi gazdasági ágazatnak az ezzel a behozattal szembeni versenyhelyzete pedig jóval erősebb lett volna.

2.7. Közösségi lábbelitermelők kitelepülése

- (235) Különböző exportáló termelők és egy importőri szövetség képviselői azt állították, hogy az ideiglenes rendelet nem taglalja kellően az EK-termelők kitelepülése által a közösségi gazdasági ágazatra kifejtett hatást.
- (236) Különösen a (171) preambulumbekzdésben szereplő, a közösségi lábbelitermelő ágazat egészére vonatkozó számadatokat kifogásolták azon az alapon, hogy azok olyan közösségi termelőkre vonatkozó adatokat is tartalmaznak, akik a termelésüket áthelyezték. Ebben a vonatkozásban utalni kell a fenti bekezdésre, megerősítve, hogy az ideiglenes rendelet (169)–(173) preambulumbekzdése csak tájékoztató jellegű, ezért jogilag nem releváns a kárral kapcsolatos végleges következtetések szempontjából. Ezért megerősítést nyer az is, hogy azok a termelők, akik termelésüket teljes egészében a Közösségen kívülre telepítették, nem foglalhatók bele a közösségi gazdasági ágazat fogalom meghatározásába, így annak a kárnak a mértékét, amelyet e vállalatok a közösségi gazdasági ágazatnak okozhattak, az egyéb harmadik országokból származó import hatásával együtt kell elemezni.
- (237) Ami a termelésüket részben kitelepítő vállalatokat illeti, tehát amelyek nem közösségi forrásoktól is vásárolnak lábbelit, emlékeztetni kell arra, hogy a kárelemzés kizárólag saját, Közösségen belüli termelésükre vonatkozó adataik figyelembevételével történt. Ezért az ilyen vásárlások által a vállalatokat ért esetleges kár mértékét is az egyéb harmadik országokból származó import elemzésének fényében kell vizsgálni.
- (238) Végül azon vállalatok esetében, amelyek a lábbeli részeinek (pl. felsőrész) Közösségbe irányuló importját

növelték vagy azt ott megkezdték, ezt a behozattal a fenti okok miatt nem lehet a kármutatók többségét (termelés, értékesítés, nyereségesség stb.) negatívan befolyásoló tényezőnek tekinteni. Amint arra néhány érdekelt fél rámutatott, igaz ugyan, hogy ez a foglalkoztatás visszaeséséhez vezethetett a Közösségen belül, de ez egyúttal a vállalatok védekezésének tekintendő a rohamosan növekvő, dömpingelt áru behozatalnak a közösségi piacon való megjelenésével szemben, tehát ez a dömping meglétére utal, nem pedig az iparág által saját magának okozott kárra.

3. OKOZATISÁGRA VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (239) Az érdekelt felek állításait ezért el kellett utasítani, az ideiglenes rendelet megállapításai és következtetései pedig megerősítést nyertek.
- (240) A Bizottság ezért megállapította, hogy az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének értelmében az érintett országokból származó dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott a közösségi gazdasági ágazat számára, és figyelembe véve azt az elemzést, amely megfelelően megkülönböztette és elválasztotta egymástól a közösségi gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatását és a dömpingelt behozatal káros hatását, megerősítést nyer, hogy ezen egyéb tényezők nem módosítják azt a tényt, hogy az értékelt kár a dömpingelt behozatalnak tudható be.

G. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

- (241) A Bizottság megvizsgálta, hogy az érdekelt felek által az ideiglenes rendelet bevezetését követően tett észrevételek és/vagy további szempontok fényében módosításra szoruló-e az az ideiglenes következtetés, hogy a kárt okozó dömping megakadályozására irányuló beavatkozás a Közösség érdeke.

1. A KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZAT ÉRDEKE

- (242) Egyes importőrök és exportáló termelők úgy vélték, hogy az intézkedések bevezetése nem állna a közösségi gazdasági ágazat érdekében. Állításukat arra alapozták, hogy a panaszosok termelése kiegészíti az érintett országokból származó behozattal, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése az érintett országokból származó behozatal jelentős elmozdulását eredményezné más harmadik országok felé, és hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kárt nem a dömping okozta, hanem állítólag a panaszosoknak az évek során a dömpingelésen kívüli tényezők miatt csökkent a piaci részesedésük.

- (243) Először is meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet és a fenti elemzés egyértelműen megállapította, hogy a dömpingelés kárt okozott a közösségi gazdasági ágazatban, ami 2004 óta anyagi kárnak minősül az érintett országok dömpingelési gyakorlata miatt. Ezért elvben elvárható, hogy a dömpingelés okozta anyagi kár elhárítása a közösségi gazdasági ágazat érdekében álljon.
- (244) Azt az állítást, miszerint a panaszosok termelése csupán kiegészíti a behozatalt, el kellett utasítani, tekintettel azon fenti következtetésre, hogy az érintett termék versenyez a Közösségben gyártott és értékesített hasonló termékkel. A tény, hogy a közösségi gazdasági ágazat panaszt nyújtott be az érintett termék behozatalával kapcsolatban, ugyancsak jelzi, hogy a Közösségben gyártott és az érintett országokból importált termékek versenyeznek egymással.
- (245) A behozatal bárminemű elmozdulásával kapcsolatos állítás korábban már elhangzott, és utalni kell az ideiglenes rendelet (241) preambulumbekzdésére, amely azt a következtetést vonta le, hogy az a tény, hogy egyes importőrök esetleg más országokból szerezhetik majd be áruikat, nyilvánvalóan nem érv a káros dömping ellen szolgáló intézkedések bevezetésével szemben, és hogy egyébként sem lehetséges előre látni sem a várható eltolódás mértékét, sem a behozatal feltételeit, tehát hogy ezt a behozatalt dömpingelnék-e vagy sem.
- (246) Az utolsó állítást illetően utalni kell a fenti okozati elemzésre, ahol a Bizottság megvizsgálta a dömpingelésen kívüli egyéb tényezők által kiváltott hatást. Mindenesetre egyértelmű, hogy a közösségi lábbelitermelés visszaesését, és ebből következően a piaci részesedés csökkenését a dömpingelt behozatal megjelenése gyorsította. Ez egyértelmű a változatlan közösségi fogyasztás esetében.
- (247) További, bizonyítékokkal alátámasztott észrevételek hiányában megerősítést nyernek az ideiglenes megállapítások, és végleges az a következtetés, miszerint a dömpingellenes intézkedések bevezetése lehetővé tenné a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy felépüljön a kárt okozó dömping hatásaiból.
2. AZ EGYÉB GAZDASÁGI SZEREPLŐK ÉRDEKE
- 2.1. A fogyasztók érdeke
- (248) Az ideiglenes szakaszban az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a fogyasztói érdekképviseletek nem nyújtottak be előterjesztést. Ezért azt az ideiglenes következtetést, hogy a bőr felsőrészszel rendelkező lábbelik fogyasztói árait csupán elhanyagolható mértékben befolyásolná a végleges intézkedések bevezetése, egyetlen, a fogyasztók érdekeit képviselő szövetség sem vitatta.
- (249) Egyes exportáló termelők egyet nem értésüket fejezték ki az intézkedéseknek a fogyasztókra gyakorolt korlátozott mértékű hatására vonatkozó megállapításokkal kapcsolatban, és úgy vélték, hogy az intézkedések a háztartási költségek jelentős növekedéséhez fognak vezetni.
- (250) Az importőrök továbbá rámutattak, hogy a végleges intézkedések eredményeképpen növekedni fognak a fogyasztói árak, és hogy ez az áremelkedés akár az értékvám százalékos arányát is elérheti. Állításukat arra alapozták, hogy az importőrök általában az importált termék összértékére alkalmazzák a felárat, beleértve a lehetséges vámokat is, és ezért egyéb elemek mellett a dömpingellenes vámokra is alkalmazzák a felárat. Másfelől egyes importőrök azt állították, hogy nem lehetnének abban a helyzetben, hogy a fogyasztókra háritsanak bárminemű vámot, lévén hogy az árszintet a fogyasztók határozzák meg, és ezért nem vásárolnának olyan lábbelit, amely meghalad egy adott árat.
- (251) Először is, az exportáló termelők a jelenlegi szabályok értelmében nem rendelkeznek panasztételi joggal a Közösség érdekei vonatkozásában. Álláspontjaikat azonban a vita kedvéért megvizsgálták. Ki kell emelni, hogy azok a felek, amelyek nem értettek egyet a Bizottságnak az intézkedések fogyasztókra tett hatására vonatkozó megállapításaival, nem nyújtottak be az állításaikat alátámasztó konkrét adatokat vagy információt. Ehelyett, mint arra fentebb már utalás történt, valójában egymásnak ellentmondó kijelentéseket tettek, miszerint a vámokat vagy teljes mértékben a fogyasztókra háritanák (a felárnak a vámokra történő alkalmazásával még inkább), vagy pedig hogy egyáltalán nem lenne lehetséges a vámok átháritása. Állításaikat ezért nem találták kellő súlyúnak az ideiglenes megállapítások megváltoztatásához.
- (252) Emellett egyes exportáló termelők azt állították, hogy az intézkedések bevezetése jelentősen korlátozná a fogyasztók választási lehetőségeit. Ezt arra az állításra alapozták, hogy a bőr felsőrészszel rendelkező lábbelik bizonyos típusait csak Kínában és Vietnámban gyártják, hogy a dömpingellenes vámok állítólag olyan döntéshez vezetnének, hogy többé ne állítsanak elő bizonyos típusú lábbelit, és hogy a közösségi termelők nem rendelkeznének azzal a képességgel, hogy ilyen típusú lábbelit a Közösség piacát.

- (253) A lábbelik választékának beszükülésével kapcsolatos állításokat már korábban megtették, és azokkal az ideiglenes rendelet (246) preambulumbekzdése foglalkozott. Emellett az az állítás, miszerint bizonyos típusú lábbelit többé nem állítanak elő, és hogy a közösségi termelők nem rendelkeznek azzal a képességgel, hogy pótolják az állítólagos hiányt, csupán feltevés, melyet semmilyen tény vagy bizonyíték nem támaszt alá, ezért ezt el kellett utasítani.
- (254) Végül, figyelembe véve a közösségi gazdasági ágazat által hangoztatott érveket, felülvizsgálták a gyermeklábbelik kizárását.
- (255) Habár az exportáló termelők és importőrök általában véve üdvözölték ezt a kizárást, a fogyasztói érdekképviseletek észrevételei hiányában nem érkezett további bizonyíték vagy megerősítés arra vonatkozóan, hogy a gyermeklábbelikre vonatkozó intézkedések bevezetésének hatása különbözne a felnőttlábbelikre gyakorolt hatástól.
- (256) Másfelől, a közösségi gazdasági ágazat vitatta a gyermeklábbelik kizárását az ideiglenes dömpingellenes intézkedések hatálya alól, és utalt arra a tényre, hogy a Közösségben létezik gyermeklábbeli-gyártás, amire kifejti hatását a káros dömping.
- (257) A gyermeklábbelikkel kapcsolatos helyzetre vonatkozó végleges megállapítások a jelen eljárásban az alábbi következtetéshez vezettek. Először, a végleges megállapításokhoz vezető további elemzés kimutatta, hogy a gyermeklábbelit bele kell foglalni az érintett termék fogalom-meghatározásába, tehát hogy az érintett termék minden típusát egy terméknek kell tekinteni, következésképpen elvben a dömpingellenes intézkedések az érintett termék összességére alkalmazandók. Másodsor, újra kellett értékelni az ideiglenes rendelet (250)–(252) preambulumbekzdésében előírt azon érvet, hogy a Közösség érdekében a gyermeklábbelit ki kell vonni az átmeneti dömpingellenes intézkedések hatálya alól, mivel a gyermeklábbeliket más lábbelinél gyakrabban kell cserélni és így a kivetett intézkedéseknek az átlagos európai családra kifejtett negatív pénzügyi hatása nagyobb lenne. Ebben a tekintetben megállapítást nyert, hogy az átlagos gyermekcipők importára az Eurostat statisztikai adatai szerint általában lényegesen alacsonyabb a felnőttcipők importaránál (több, mint 33 %-kal). Következésképpen a gyermekcipőkre kivetett dömpingellenes értékvm hatása arányosan alacsonyabb lenne. Ráadásul a végleges megállapítások szerinti végleges vámkok összességében alacsonyabbak lennének, mint az ideiglenes szakasz intézkedéseiből következők. Ezáltal pedig az intézkedések pénzügyi hatása csekélyebb lenne. Ráadásul, amint azt az ideiglenes rendelet (249) preambulumbekzdése már megállapította, valószínűtlen, hogy az intézkedések hatását teljes mértékben a fogyasztóknak kellene viselniük. Az érdekelt felek egyike sem tudott bizonyítékokkal alátámasztott eltérő megállapítással szolgálni. Ebben a vonatkozásban helyénvaló a megállapítás, hogy a fogyasztói érdekképviseletek egyáltalán nem tettek észrevételt, ami azt jelzi, hogy az intézkedések hatása – függetlenül attól, hogy gyermekek vagy felnőttek lábbelijére vonatkoznak – ténylegesen nem ütközik az általuk képviselt fogyasztók érdekeibe. Figyelembe véve a fenti elemzést, nyilvánvaló, hogy nem indokolt a gyermekcipők végleges kizárása az intézkedések hatálya alól. Ezért a dömpingelési gyakorlatok okozta anyagi kár elhárítását célzó végleges intézkedések bevezetésékor nem áll rendelkezésre olyan kényszerítő erejű bizonyíték, amely azt bizonyítaná, hogy a fogyasztói érdekek többet nyomnak a latban, mint a közösségi gazdasági ágazat érdekei.
- (258) A fenti okokból az észrevételt elfogadták és így megerősítést nyer, hogy a fentiekre tekintettel, a végleges intézkedéseknek az érintett termék (mely magában foglalja a gyermeklábbelit is) vonatkozásában történő bevezetés összességében nem ütközne a fogyasztók érdekeibe.

2.2. A forgalmazók/kiskereskedők érdeke

- (259) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes szakaszban csupán korlátozott számú észrevétel érkezett a forgalmazóktól/kiskereskedőktől, illetve azok szervezeteitől: egyetlen beadvány érkezett egy tagállami kiskereskedői társulástól, míg kérdőíves választ nyújtott be három importőr, amelyek többek között két élelmiszer-áruházláncot is magában foglaló saját értékesítési hálózattal rendelkeznek. A négyből csak egy érdekelt fél nyújtott be észrevételeket az ideiglenes intézkedések bevezetését követően, más egyéni forgalmazók és kiskereskedők nem nyújtottak be észrevételt.
- (260) Egy importőri szövetség, amely az eljárás kezdete óta együttműködött a vizsgálatban, vitatta azt a következtetést, hogy csak korlátozott számú észrevétel érkezett, azon az alapon, hogy olyan vállalatokat képvisel, amelyek importőri funkciójuk mellett forgalmazók és kiskereskedők is. Állítása szerint legalább két, különböző tagállamban lévő tagja is részletes információt bocsátott a Bizottság rendelkezésére.

- (261) A Bizottság elismeri, hogy ez a szövetség olyan vállalatokat képvisel, amelyek esetenként saját értékesítési hálózattal is rendelkeznek, és így a következtetés az észrevételek számát illetően finomításra szorul. Mindazonáltal a vállalatok elsődleges feladata a lábbelik behozatala. Lényegében azonban a fent említett három vállalaton kívül más forgalmazók és kiskereskedők nem szolgáltak pontos és ellenőrizhető adattal a Bizottság számára, annak érdekében, hogy értékelni lehessen gazdasági helyzetüket és annak mértékét, hogy pénzügyileg mennyire érintenék őket az intézkedések. Márpedig mindenekelőtt csak az ilyen információk alapján tud a Bizottság részletes elemzést végezni.
- (262) Ami a két tag állítólagos együttműködését illeti, tisztázni kell, hogy egyikük elmulasztotta a kérdőívre adott válaszait határidőre benyújtani, így azokat nem lehetett felhasználni.
- (263) Megállapításai során a szövetség számadatokkal és példákkal szolgált azt illusztrálандó, hogy az intézkedéseknek milyen hatása lenne a kiskereskedői tevékenységekkel szintén foglalkozó importőrökre. Ezeket a számadatokat azonban jóval a megadott határidőn túl nyújtotta be, és úgy tűnik, hogy csak egy vállalatra vonatkoznak – melynek nevét nem említik –, amely láthatólag nem működött együtt a vizsgálat során. Így a nem ellenőrizhető adatokat nem lehetett figyelembe venni.
- (264) A szövetség továbbá azt állítja, hogy pénzügyi helyzetükből kifolyólag a kiskereskedői tevékenységekkel is foglalkozó importőrök nem lesznek abban a helyzetben, hogy a növekményt akár csak részlegesen is a fogyasztókra hárítsák, és hogy néhány kiskereskedő, különösen azok, amelyeknek beszerzési forrásai kizárólag az érintett országok, nem maradna meg az intézkedések bevezetését követően.
- (265) Az az érv, miszerint a vállalatok nem lennének abban a helyzetben, hogy a növekményt akár csak részlegesen is a fogyasztókra hárítsák, egyértelműen ütközik a különböző felek, többek között az importőri szövetség által tett észrevételekkel, miszerint a dömpingellenes intézkedések bevezetése következtében emelkedni fognak a fogyasztói árak. A vizsgálat során gyűjtött információ alapján, valamint ahogy azt az egymásnak ellentmondó állítások is megerősítik, nagyon valószínű, hogy az intézkedéseknek az importásra tett bárminemű hatását legalább részben a fogyasztókra fogják hárítani. Az természetesen nem zárható ki, hogy egyes, közvetlenül és kizárólag az érintett országokból importáló kiskereskedőket ténylegesen negatívan fogják érinteni az intézkedések. Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a közösségi érdekre vonatkozó elemzés általános jellegű, azaz az eljárásban érintett közösségi felek átlagos helyzetén alapul, így tehát sosem zárható ki, hogy egyes egyéni feleket ténylegesen másképp érintik majd a hatások, mint a többséget. Ebben a vonatkozásban hivatkozni kell az ideiglenes rendelet (275) preambulumbekzdésére, amely megállapította, hogy az intézkedések bevezetése egyes importőrök pénzügyi helyzetét valóban károsan befolyásolhatja.
- (266) Végül, a szövetség állítása szerint a Bizottság tévesen értelmezi a kiskereskedői csatornák közötti különbségeket. E tekintetben azt állították, hogy a független kiskereskedők ellátói nem csak a Közösségen belül nagykereskedők, hanem esetenként ők maguk is importálnak. A szövetség szerint a Bizottság mintájában csak márkakereskedők szerepeltek, és ezért a Bizottság elemzése nem volt megfelelő.
- (267) A kiskereskedők és forgalmazók anyagi helyzetére vonatkozó részletes információ hiányában a Bizottság átfogó elemzést készített az ágazatról. Az elemzés célja csupán a fő értékesítési csatornák és a kiskereskedők és forgalmazók struktúrájának beazonosítása volt, annak megvizsgálása céljából, hogy azokat mennyiben érintenék az intézkedések. Nem zárható ki, hogy az egyéni forgalmazók különleges helyzetét ez az átfogó elemzés nem tükrözi elég pontosan. Tájékoztatás céljából meg kell még jegyezni, hogy az e vizsgálat keretében levont következtetés és információ megegyezik a Bizottság korábbi, a lábbelire vonatkozó dömpingellenes vizsgálatának megállapításaival⁽¹⁾, és semmi nem utal arra, hogy a lábbeli-forgalmazó ágazat helyzete azóta változott volna.
- (268) Konkrétan, az ideiglenes rendelet (260) preambulumbekzdése megállapítja, hogy a független kiskereskedők általában közösségi nagykereskedőktől vásárolnak. Ez alapján ezért nem zárható ki, hogy e kiskereskedőknek más beszerzési csatornáik is vannak. Ami a márkakereskedőkre vonatkozó állítást illeti, a Bizottság egyik mintát sem használta fel, hanem ehelyett elemezte az együttműködő felek által rendelkezésre bocsátott összes információt. Ebben a vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet utalt a márkakereskedelmi hálózatok együttműködésének hiányára, azaz márkanévvel rendelkező kiskereskedelmi láncokra, melyek különböznek a márkázott lábbelik kiskereskedőitől, mely utóbbiak közül egy együttműködött.

⁽¹⁾ HL L 60., 1998.2.28., (124)–(134) preambulumbekzdés.

(269) Nem hangzott el további olyan állítás, amely módosította volna az ideiglenes rendelet következtetéseit. Ezért megerősítést nyer az ideiglenes rendelet (264) preambulumbekkezdésében megállapított azon következtetés, hogy a végleges intézkedések kiskereskedőkre és forgalmazókra gyakorolt hatása várhatóan korlátozott marad.

2.3. A független közösségi importőrök érdekei

(270) A különböző érdekelt felektől kapott észrevételeket alaposan megvizsgálták, hogy kellően megalapozottak-e; ezek taglalását lásd alább.

(271) Egyes importőrök azt állították, hogy haszonkulcsukat tekintve, mely alacsonyabb a dömpingellenes vám szintjénél, a dömpingellenes vámot csak úgy tudnák túlélni, ha ezt a járulékos terhet megoszthatnák a nagy- és kiskereskedőkkel. Hozzá tették azonban, hogy ez nem lenne lehetséges, mivel a nagy- és kiskereskedők nem fogadnának el semmilyen áremelést, hanem inkább olyan beszállítókhoz fordulnának, akik dömpingellenes vám nélkül dolgoznak.

(272) Az, hogy a haszonkulcs alacsonyabb, mint a dömpingellenes vám szintje, irreleváns. Valójában a dömpingellenes intézkedések szintjét az importár százalékos arányában fejezik ki, míg a haszonkulcsot a nyereség, azaz az eladási ár százalékában. Tekintettel a beszerzés és az eladás között alkalmazott jelentős haszonkulcsra, nyilvánvaló, hogy a két százalékos arány nem összehasonlítható. Ami azt az állítást illeti, hogy a nagy- és kiskereskedők nem fogadnának el semmilyen áremelést, ismételten hangsúlyozni kell, hogy ez az állítás ütközik számos importőr azon állításával, amely szerint az árnövekedést teljes egészében a fogyasztókra hárítják, így a forgalmazókra is, ezért ez nem fogadható el. Mindenestre valóban igaz, hogy a nagy- és kiskereskedők ténylegesen átállhatnak dömpingellenes vámot nem alkalmazó beszállítókra, beleértve a közösségi gazdasági ágazatot is, amelynek így előnye származna az intézkedésekből.

(273) Egy importőri szövetség kifogásolta az importőrök két kategóriájának Bizottság általi ismertetését, jelezve, hogy az nem tükrözi a valós piaci helyzetet, és hozzátéve, hogy az importőrök megkülönböztetésénél a termékösszetételnek és az értékesítési csatornáknak van jelentősége. Hozzá tették továbbá, hogy a bruttó rés, nem pedig a felár releváns az intézkedések hatásának értékeléskor.

(274) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy mintavételt nem alkalmaztak, az importőrök együttműködése pedig jelentős volt, és így a Bizottság következtetését rendkívül részletes tények alapján vonhatta le.

(275) Az elismerést nyert, hogy a termékösszetétel és az értékesítési csatornák valóban relevánsak az importőrök csoportosításakor. Ebben a tekintetben ezeket a szempontokat a Bizottság szintén kellően figyelembe vette az elemzéskor. Valójában a Bizottság különbséget tett a magas kategóriás piaci szegmensben aktív és az alacsony kategóriás piaci szegmensben aktív importőrök között, és úgy ítélte meg, hogy az importőrök e két kategóriája eltérő termékösszetétellel és értékesítési csatornákkal rendelkezik.

(276) Továbbá, az importőri szövetség által tett észrevételek egyike sem volt olyan jellegű, ami módosíthatta volna azt a következtetést, miszerint a magas kategóriás piaci szegmensben aktív importőrök esetében bárminemű értékvédelem mérsékelt hatása lenne a jóval magasabb eladási árhoz (és így a profithoz) képest, hogy az alacsony kategóriás piaci szegmensben aktív importőrök esetében az értékvédelem csupán mérsékelt emelheti az árak abszolút szintjét, és hogy átlagos haszonkulcsukat tekintve az intézkedések nem érintenék őket jelentősen.

(277) Az ideiglenes rendelet (265)–(275) preambulumbekkezdésében tett következtetések ezért megerősítést nyernek. Így végleges megerősítést nyer, hogy az intézkedések meghozatala általánosságban valószínűleg nem lesz majd jelentős negatív hatással a közösségi importőrök helyzetére, ám ugyanakkor ezek meghozatala egyes egyéni importőrök pénzügyi helyzetére lehet negatív hatással. Összességében azonban ez a negatív hatás valószínűleg nem okozza az importőrök pénzügyi helyzetének jelentős romlását.

2.4. Egyéb megfontolások

(278) A felek azzal is érveltek, hogy az intézkedések meghozatala nem közösségi érdek, mivel Vietnam olyan fejlődő ország, amelynek szüksége van cipők exportálására, mivel a KNK-ból származó behozatalra kivetett vámok veszélyeztethetik az ezzel a potenciálisan nagy piaccal rendelkező országgal kialakított jó gazdasági kapcsolatokat, és mivel Vietnam és a KNK dolgozóit hátrány érné az ilyen intézkedések miatt.

- (279) Összhangban az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésével és a jelenlegi alaprendelet hatálybalépése óta az intézményekben alkalmazott gyakorlattal, ezek az érvek nem képezik részét a közösségi érdekre vonatkozó elemzésnek. A közösségi érdekre vonatkozó elemzés gazdasági elemzés, mely a Közösségen belüli piaci szereplőkkel szembeni intézkedések meghozatala/meg nem hozatala gazdasági hatását helyezi középpontba. Az elemzés nem szolgál eszközként a dömpingellenes vizsgálatoknak az általános, a külpolitikához, fejlesztéspolitikához stb. kapcsolódó politikai megfontolásokhoz való felhasználására. Ezt megerősíti azon felek jegyzéke, amelyek az alaprendelet 21. cikke értelmében panasztételi joggal rendelkeznek. Habár a jegyzék nem kimerítő (néhány vizsgálat során az érintett termék nyersanyag-beszállítói szintén tettek észrevételeket, és ezeket figyelembe vették), az említett felek alapján egyértelműen következik, hogy ebben a vizsgálatban csak a Közösségen belüli felekre gyakorolt gazdasági hatáson van a hangsúly. Ugyanakkor azonban a közösségi érdekre vonatkozó vizsgálat nem a szó szoros értelmében vett költség/haszon elemzés. Habár különféle érdekek mérlegelésére kerül sor, ezeket nem matematikai egyenletben mérik össze egymással, nem utolsósorban a valamennyi tényezőnek a rendelkezésre álló idő alatt biztonsági határértékkel való számszerűsítése nyilvánvaló módszertani nehézségei miatt, továbbá azért sem, mert nem létezik egyetlen általánosan elfogadott költség-haszon elemzési modell. Ez az oka egyúttal annak is, hogy az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdése előírja, hogy különös figyelemmel kell lenni a hatékony verseny visszaállításának szükségességére, és hogy intézkedések nem alkalmazhatók, ha az összes benyújtott információ alapján egyértelműen arra lehet következtetni, hogy az ilyen intézkedések alkalmazása nem szolgálja a Közösség érdekeit. Másképp fogalmazva, a törvény elismeri, hogy a dömpingellenes intézkedéseknek bizonyos negatív hatásai vannak az ilyen intézkedéseket jellemzően nem támogató felekre. Az intézkedéseket csak akkor tekintenek a Közösség érdekeibe ütközőnek, ha hatásuk aránytalan lenne a fent említett felekre.
- (280) A vizsgálat kezdetén és az ideiglenes szakaszban a Bizottság valamennyi felet felkérte arra, hogy szolgáltatson információt arra vonatkozóan, milyen lehetséges hatása lenne számukra az intézkedések meghozatalának/meg nem hozatalának. Amint az az ideiglenes szakaszban, valamint ebben a rendeletben is részletezésre került, nem bocsátottak rendelkezésre olyan információ, ami aránytalan hatásokra mutatna rá. Nincs az adatbázisban olyan információ, ami akár csak közvetve is megerősítené az egyik tagállam azon állítását, mely szerint a vámok gazdasági hatása oly mértékű, hogy minden, európai termelők által e vámok révén megtakarított euro 8 euro veszteséggel járna a fogyasztói és felhasználói iparágra.
- (281) Ami az intézkedéseknek a fejlődő országokkal szembeni meghozatalával kapcsolatos érvet illeti, a Közösség részéről bevett gyakorlat indokolt esetben fellépni, függetlenül attól, hogy fejlődő vagy fejlett országról van-e szó. Ami azt az érvet illeti, hogy a dömpingellenes intézkedések veszélyeztethetnék a KNK-val meglévő jó gazdasági kapcsolatokat, fontolóra kell venni, hogy e szerint a logika szerint a Közösség attól függően hozna dömpingellenes intézkedéseket, hogy az érintett harmadik ország ezek meghozatala esetén fenyeget-e bizonyos negatív következményekkel vagy sem. Ráadásul egy ilyen megközelítés arra ösztönözné a harmadik országot, hogy negatív következményeket helyezzen kilátásba. Végül, egyik megfontolás sem egyeztethető össze a szabályalapú eszköz és a kvázi bírói vizsgálat fogalmával.
- (282) Az is elhangzott, hogy az egyik tagállam függ a lábbeli-behozattól. Az adatbázisban azonban semmi sem utal arra, hogy ez a behozatal csak az érintett két országból származhat. Bőségesen állnak rendelkezésre beszerzési források a Közösségen belül és olyan harmadik országokban is, amelyeket nem érintenek az intézkedések. A beszerzés továbbra is folytatódhat a KNK-ból és Vietnamból, a vámok hatása pedig nem olyan mértékű, ami a közösségi piacról való kizárással fenyegetne.
- (283) Összegezve, sem a hatályos törvény, sem pedig a vizsgálat eredményei nem indokolják, hogy az e szakasz elején említett okok bármelyike alapján nem kellene meghozni a dömpingellenes intézkedéseket.
3. A KÖZÖSSÉGI ÉRDEKRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉSEK
- (284) A fenti elemzés figyelembe vette a különböző érdekelt felek által benyújtott észrevételeket és szükség esetén érdemben foglalkozott azokkal. Ezek azonban nem módosították az előzetes szakaszban levont következtetéseket.
- (285) Ezért véglegesen megerősítést nyer, hogy:
- a közösségi gazdasági ágazatnak érdekében áll az intézkedések bevezetése, mivel az intézkedések várhatóan legalábbis visszafogják a dömpingelt áron érkező és a közösségi gazdasági ágazat pénzügyi helyzetére bizonyítottan jelentős negatív hatást gyakorló behozatalt,
 - a fogyasztókat nem fogja érinteni a dömpingellenes intézkedések hatása, vagy ha mégis, csak nagyon elhanyagolható mértékben,

— a forgalmazók és kiskereskedők érintett termékre vonatkozó beszerzési árai ugyan növekedhetnek, ám tekintettel helyzetükre és teljes költségeikre, az intézkedések várhatóan nem érintik jelentősen őket,

— helyzetükből kifolyólag az importőrök átlagban képesek lesznek megküzdeni az intézkedések hatásával, bár egyeseknek valóban negatív következményekkel kell számolniuk, különösen azoknak, akik kizárólag az érintett országokból végzik beszerzésüket,

— egyéb érdekek, még ha azokat figyelembe kellett is venni, nem olyan súlyúak, hogy elsőbbséget élveznének a dömpingellenes intézkedések meghozatalának érdekével szemben.

(286) Összességében és mindent figyelembe véve az a következtetés vonható le, hogy az intézkedések bevezetése, azaz a kárt okozó dömping kiiktatása a közösségi gazdasági ágazat számára lehetővé teszi tevékenységei fenntartását, és véget vet az elmúlt években tapasztalt, a gyárak bezárásában és elbocsátásokban jelentkező negatív fejleményeknek, miközben egyes közösségi gazdasági szereplőkre gyakorolt esetleges káros hatásai nem aránytalanul nagyok a közösségi gazdasági ágazat e hasznához képest.

H. VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

(287) Tekintettel a dömpinggel, az okozott kárral és a Közösség érdekével kapcsolatban levont következtetésekre, végleges intézkedéseket kell meghozni a KNK-ból és Vietnamból származó érintett termék behozatalára.

1. A KÁR MEGSZÜNTETÉSÉHEZ SZÜKSÉGES SZINT

(288) A végleges dömpingellenes intézkedések szintjének elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy megszüntesse a dömpingelt behozatal által a közösségi gazdasági ágazatnak okozott anyagi kárt anélkül, hogy meghaladná a megállapított dömpingkülönbözeteket. A kárt okozó dömping hatásainak megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor a Bizottság figyelembe vette, hogy az intézkedésnek lehetőséget kell adniuk a közösségi gazdasági ágazatnak arra, hogy költségeit úgy tudja fedezni és olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet rendes versenyfeltételek mellett, vagyis dömpin-

gelt behozatal hiányában ért volna el, figyelembe véve a KNK-ból származó behozatalra 2004 végéig érvényes kvótarendszer meglétét.

1.1. Áron aluli értékesítés

(289) Az ideiglenes szakaszban a Bizottság úgy találta, a forgalom 2 %-át kitevő haszonkulcs olyan megfelelő szintnek tekinthető, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a kárt okozó dömping hiányában érhetne el, azon az alapon, hogy ez a szint megfelel a legmagasabb nyereségszintnek, amelyet a közösségi gazdasági ágazat az érintett időszakon belül elért. Ezt azonban a közösségi gazdasági ágazat erősen vitatta, azzal érvelve, hogy az érintett időszak egészében a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzete nem tükrözte azt a haszonkulcsot, amelyet a kárt okozó dömping hiányában elérhetne, mivel az árak már akkor visszaestek, amikor az ágazat elérte ezt a jövedelmezőségi szintet, és ezzel a szinttel nem volt képes a versenyképesség fenntartásához szükséges befektetések megvalósítására. Végül a közösségi gazdasági ágazat állítása szerint az alkalmazott 2 % jóval az importőrök által elért haszonkulcs alatt helyezkedik el, és 10 %-os haszonkulcs lenne az abszolút minimum.

(290) A Bizottság ezt az állítást alaposan kielemezte, és újra megvizsgálta a kárszámításnál használt haszonkulcs meghatározásának kérdését.

(291) Először, meg kell jegyezni, hogy az importőrök által elért jövedelmezőségi szint a gazdasági szereplők eltérő jellege miatt nem irányadó, ezért nem használható fel hivatkozási alapnak.

(292) Másodszor, tekintettel az ésszerűen elérhető haszonkulcsra, a nyilvánosságra hozatal után a közösségi gazdasági ágazat bizonyítékokkal alátámasztott észrevételeket nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a forgalomnak nem csupán 2, hanem akár 6 %-át kitevő haszonkulcs is olyan megfelelő szintnek tekinthető, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a kárt okozó dömping hiányában elérhetne. Ebben a vonatkozásban a közösségi gazdasági ágazat bizonyítani tudta, hogy a kárt okozó dömping által nem érintett lábbelik tekintetében ténylegesen nagyobb haszonkulcsra tett szert. Következésképpen az alkalmazandó haszonkulcsot felülvizsgálták és a forgalom 6 %-ára módosították.

- (293) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy a Bizottság által következetesen alkalmazott gyakorlat az, hogy csak akkor számítja ki a kárkülönbözetet, ha a közösségi gazdasági ágazatot veszteség éri, egyéb esetekben a kár mértékét az alákínálásra kell korlátozni. Ezt az állítást azonban el kellett utasítani, mivel a kárkülönbözetet rendszeresen megállapítják az alacsonyabb vám szabályának alkalmazása céljából, míg az alákínálási különbséget az alaprendelet 3. cikke (3) bekezdésével összhangban határozzák meg. Ebben az összefüggésben a kárkülönbözet akkor releváns, ha a dömpingelt behozatal leszorította az árakat, és ez akkor is előfordulhat, ha az ágazat még így is nyereséges.
- (294) Végül, csakúgy mint az alákínálási különbszet esetében, számos észrevétel érkezett a kárkülönbözet kiszámításával kapcsolatban is. Ezeket a Bizottság részletesen megvizsgálta, és elírási hibák megállapításakor, illetve amikor bizonyos kiigazításokat bizonyítékok indokoltak, elvégezték a számításokhoz szükséges módosításokat.
- (295) A szükséges áremelést ezután az alákínálási számítások céljából meghatározott súlyozott átlagos importárnak a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon értékesített termékek kárt nem okozó árával történő, azonos kereskedelmi szinten számított összehasonlítása alapján határozták meg. A kárt nem okozó ár kiszámításához a gazdaságossági küszöbhez igazították a közösségi gazdasági ágazatot alkotó vállalatok eladási árait, és ehhez hozzáadták a fent említett haszonkulcsot. Az összehasonlításból származó bármely különbség később a teljes CIF importérték százalékos arányában került kifejezésre. Ez 23 %-os, illetve 29,5 %-os alákínálási különbséget eredményezett a KNK, illetve Vietnam esetében.
- (296) Mint ahogy azonban fentebb említésre került, a jelen eljárást sajátos és kivételes tulajdonságok jellemzik, melyeket a dömpingellenes intézkedéseknek kellően tükrözniük kell. Ebben a tekintetben különösen fontos arra emlékeztetni, hogy 2005 januárjáig az érintett termék tekintélyes részére mennyiségi korlátozások vonatkoztak.
- (297) Ennek ismeretében alaposan meg kell fontolni a végleges dömpingellenes intézkedések megfelelő szintjét, tekintettel a jelen eset sajátosságaira. Ennek eredményeképpen fontolóra kellett venni a végleges intézkedések kialakításának kifinomultabb módszertanát, különös tekintettel az érintett időszakban importált mennyiségeknek a közösségi gazdasági ágazatra kifejtett hatására.
- (298) Ebben a tekintetben a KNK-ból származó behozatalra vonatkozó kvóták megléte csillapító hatással járt, és meggátolta a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kárt, ellentétben a VI során fennálló helyzettel. Ezt világosan mutatja az ok-okozati elemzés, nevezetesen a (187), a (216) és az azt követő preambulumbekendésekben. Valójában, a szóban forgó esetben megfigyelhető, hogy a dömpingelt behozatal megnövekedett volumene döntő mértékben okozott káros hatást a közösségi gazdasági ágazatra a kvóták hatályának megszűnését követően. A közösségi gazdasági ágazat helyzetére vonatkozó gazdasági mutatók különösen 2005 első negyedében romlottak, habár az anyagi kár egyértelmű jeleit 2004 utolsó három negyedében is lehetett észlelni, azaz a VI utolsó részében.
- (299) Az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésében előírt alacsonyabb vám szabályával összhangban a szóban forgó eset sajátosságai – különösen a kvótáknak 2004 végéig való megléte – miatt, különös figyelmet fordítottak a káros dömping mennyiségi elemére. Általános vélekedés, hogy a kvóták elévülése előtt csak egy bizonyos küszöbértéket meghaladó volumenű behozatal okozhat kárt, így a VI eredményei alapján meghatározott kárküszöbnek tükröznie kell azt a tényt, hogy bizonyos behozatali mennyiségek nem okoztak ilyen anyagi kárt.
- (300) Következésképpen a kár megszüntetéséhez szükséges szinteknek megfelelően tükrözniük kellett az anyagi kárt nem okozó behozatali mennyiségeket.

1.2. A jelen eljárás sajátosságai

- (296) Mint ahogy azonban fentebb említésre került, a jelen eljárást sajátos és kivételes tulajdonságok jellemzik, melyeket a dömpingellenes intézkedéseknek kellően tükrözniük kell. Ebben a tekintetben különösen fontos arra emlékeztetni, hogy 2005 januárjáig az érintett termék tekintélyes részére mennyiségi korlátozások vonatkoztak.
- (297) Ennek ismeretében alaposan meg kell fontolni a végleges dömpingellenes intézkedések megfelelő szintjét, tekintettel a jelen eset sajátosságaira. Ennek eredményeképpen fontolóra kellett venni a végleges intézkedések kialakításának kifinomultabb módszertanát, különös tekintettel az érintett időszakban importált mennyiségeknek a közösségi gazdasági ágazatra kifejtett hatására.
- (301) Ebben a tekintetben az Eurostat adatait alapul véve az érintett országokból származó teljes importmennyiség 2003. évi értékét még nem tekinthető kárt okozónak, és a fenti kárelhárítási szint arányos kiigazításának alapjául szolgált. Második lépésben az anyagi kárt nem okozó összértéket (NIV –) a KNK-nak és Vietnammak ítélték oda, a VI alatt az érintett országokból származó érintett termék összehasonlító behozatali aránya alapján. Egy későbbi lépés során e két, anyagi kárt nem okozó összeget az adott érintett országokból származó 2005. évi behozattal hozták arányba, mely az első és legutóbbi olyan teljes év, amelynek során nem voltak érvényben mennyiségi korlátozások az érintett termék vonatkozásában. Végül a vizsgálati időszakra megállapított vám szintjét ebben az arányban csökkentették. Ez 16,5 %-os, illetve 10 %-os alákínálási különbséget eredményezett a KNK, illetve Vietnam esetében.

- (302) Ugyanezen módszert alapul véve a Golden Step-re érvényes kárkűszöb jóval a megállapított 9,7 %-os dömpingkülönbötet fölött maradt e vállalat esetében, így ebben az esetben, összhangban az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésében előírt alacsonyabb vám szabályával a dömpingkülönbötet határozza meg a vám szintjét.
- (303) További végleges nyilvánosságra hozatalt követően számos érdekelt fél tett észrevételt a fent vázolt fellépésekkel kapcsolatban. Egyes érdekelt felek kinyilvánították a késleltetett vámrendszer (DDS –) iránti preferenciájukat, amely bizonyos éves behozatali mennyiségeket kizárt volna az intézkedések hatálya alól.
- (304) Meg kell azonban jegyezni, hogy adminisztrációs és jogi okokból a Bizottság nem találta alkalmasnak a DDS alkalmazását.
- (305) Mások annak a véleménynek adtak hangot, hogy a jelen eset nem indokolna eltérést a szokásos, kizárólag a dömpingkülönböteten és az alákínálási különböteten alapuló érték szerinti megközelítéstől.
- (306) Emlékeztetni kell arra, hogy a fentiekben meghatározottnak megfelelően, az a tény, hogy a KNK-ból származó érintett termék 2004-ig kvóta hatálya alá tartozott, ebben a konkrét esetben különleges módszert tett szükségessé az anyagi kárt nem okozó behozatal kellő figyelembevétele érdekében. Ezért ezt az észrevételt is el kellett utasítani.
- (307) Egyéb érdekelt felek, különösen a KNK-ból és Vietnamból, megkérdőjelezték az NIV meghatározásának és elosztásának módszertanát. Először, azt állították, hogy az alaprendelet általánosságban nem rendelkezik ilyen módszerről. Másodszor, azt állították, hogy az alákínálási különbötetek NIV-alapú kiigazítása nem lenne megfelelő, mivel az NIV feltehetően volumenalapú elem, míg az alákínálási különbötetek ár-összehasonlítások eredményei, azaz kizárólag érték alapúak. Harmadszor, azt állították, hogy az NIV gazdasági hatását nem a 2005. év behozatalai, hanem a VI alapján kellett volna értékelni.
- (308) Válaszul ezekre az állításokra emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet nem határoz meg semmiféle konkrét módszert a kárelhárítási szintek megállapítására vonatkozóan. Következésképpen semmilyen jogi rendelkezés nem korlátozza a kizárólag alákínálási különbötetek meghatározásának elemzését. Ehelyett a jogi keret lehetővé teszi egy adott eset sajátosságaihoz kapcsolódó kárelhárítási számítás elfogadását, amennyiben a körülmények ezt indokolják.
- (309) Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy az NIV-adatok értékalapúak, mivel a 2003. évi behozatali értékből vezetik le őket. Következésképpen egyértelműen fel lehet őket használni az alákínálási különbötetek kiigazítására. A volumentényező csak az NIV KNK-nak és Vietnamból történő odaitélése összefüggésében alkalmazták, a VI alatt az adott országra vonatkozó volumenarány felhasználásával. Ezt az elosztási kulcsot a következők indokolták: i. hogy megfelelően tükrözzék a VI alatti helyzetet, és hogy ii. helyreállítsák a kínai és vietnami behozatal egységnyi átlagértékei közötti különbségekből eredő torzulásokat. Végül, tekintettel az odaitélt anyagi kárt nem okozó összértékek gazdasági hatásvizsgálatára, a Bizottság szükségesnek találta a hivatkozást a legutóbbi, a kvótarendszer hatálya alá nem tartozó teljes behozatali éves időszakra, azaz 2005-re, mivel az NIV kiigazítás alkalmazásának oka éppen az érintett időszakban fennálló sajátos kvótarendszerrel való elszámolás volt. Habár igaz, hogy általános szabályként a VI utáni időszakra vonatkozó információkat nem lehet figyelembe venni, az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdése kivételeket ír elő, mint amilyen a szóban forgó eset.
- (310) Meg kell továbbá jegyezni, hogy Vietnamból nem lehet figyelmen kívül hagyni a kiigazítás során, mivel a kínai kvótarendszer közvetve a Vietnamból származó behozatalra is hatást gyakorolt, és általánosságban ahhoz vezetett, hogy az érintett országokból származó behozatal 2003-ig nem tekintették kárt okozónak.
- (311) Néhány érdekelt fél azt állította, hogy ez a megközelítési mód hátrányosan különböztetné meg a kínai exportőröket. Ebben a tekintetben aggályok merültek fel a módszer eredményét illetően, nevezetesen, hogy annak ellenére, hogy az alákínálási különbötetek Vietnam esetében (29,5 %) magasabbak voltak, mint a KNK esetében (23 %), ez a megközelítés általánosságban a kárelhárítási szintek alacsonyabb szintjét eredményezi Vietnam esetében (10 %), mint a KNK esetében (16,5 %).
- (312) A módszer azonban csupán a Közösségbe irányuló eltérő behozatali tendenciákat vesz kellő figyelembe a KNK, illetve Vietnam esetében. Az érintett termék vietnami behozatali részesedése az érintett időszak során nagyobb volt. Következésképpen a részesedése az anyagi kárt nem okozó behozatalban is nagyobb volt. Ez azonban óhatatlanul a vietnami alákínálási különbötetre szolgáló kiigazítási módszer nagyobb hatását eredményezi. Mivel a módszertan híven tükrözi a ténybeli eltéréseket, nem tekinthető indokolatlanul diszkriminatívnak.

(313) Végül számos érdekelt fél állította, hogy a további végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételek benyújtására rendelkezésre álló idő túl rövid lett volna és nem lett volna összhangban az alaprendelet 20. cikke (5) bekezdésével.

(314) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy i. kellő tekintettel az ügy sürgősségére és ii. tekintettel arra, hogy a további végleges nyilvánosságra hozatal csak a szóban forgó eset egy különleges és konkrét szempontját érintette, az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban szükségesnek találták a nyilvánosságra hozatal határidejét az általában alkalmazott tíz nap helyett öt napban megállapítani. Ebben az összefüggésben azonban meg kell még jegyezni, hogy ha egy érdekelt fél e határidő módosítására irányuló, megalapozott kérelmet nyújtott be, azt megadták.

2. KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

(315) Néhány fél, exportáló termelők és importőrök arra vonatkozó kötelezettségvállalási kérelemmel éltek. Ezekben az esetekben a kötelezettségvállalás az illető exportáló termelőt arra kötelezte volna, hogy ne értékesítsen olyan árszint alatt, ami kiküszöbölhette volna a káros dömpinget.

(316) Az importőrök esetében ezeket a kérelmeket irrelevánsnak tekintették, mivel a dömpinget az exportőrök okozzák, amelyért ők viselik a felelősséget és ők vannak abban a helyzetben, hogy megfelelő árképzéssel kiküszöböljék a káros dömpinget.

(317) Az exportáló termelők esetében a kérelmeket el kellett utasítani, mivel azok olyan felektől származtak, amelyek nem részesültek piaccgazdasági elbánásban. Ráadásul olyan termék esetében, mint a cipő, amely a divatból kifolyólag folyamatosan változik, gyakorlatilag lehetetlen lenne olyan megkülönböztetésmentes árszintet megállapítani, amely teljesen eltérő modellek rendkívül széles választéka esetében egyenlő módon kiküszöböli a káros dömpinget.

(318) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik, mintavételben szereplő vietnami exportáló termelő kötelezettségvállalási kérelemmel élt. A kérelmet azonban a fenti okok miatt el kellett utasítani.

(319) Más felek kinyilvánították preferenciájukat egy általános minimálár iránt, értékvámmal kombinálva, azaz hogy a

vámok csak egy bizonyos minimálár alatti behozatalra legyenek alkalmazandók. Ezt az igényt a kínai hatóságok és számos más érdekelt fél is hangoztatta, az intézkedések formájára vonatkozó további végleges nyilvánosságra hozatalt követően.

(320) Ezeket a javaslatokat el kellett utasítani, mivel az együttes vámszint indokolatlan terhet jelentett volna az olcsó cipőkre nézve a drágábbakkal szemben. Ilyen indokolatlan teher elkerülésére gyakorlatilag lehetetlen lett volna megfelelő árkatóriákat meghatározni egy olyan sokrétű termék tekintetében, mint amilyen a vizsgált termék. Ráadásul az eddigi tapasztalatok azt mutatták, hogy a minimálárát nehéz nyomon követni és könnyen módot adna a szabályok kijátszására. Ezért a Bizottság a minimálárás megoldást kivitelezhetetlennek és alkalmatlannak találta.

(321) Számos importőr és mintában nem szereplő vietnami exportáló termelő állította, hogy a javasolt fellépés nem veszi figyelembe Vietnam fejlődő ország státuszát. Ebben a tekintetben megjegyzendő, hogy az intézkedések célja objektíven kezelni a kárt okozó tisztességtelen dömping problémáját. Egy adott eljárásban érintett valamely ország gazdasági vagy fejlődési státuszát az alaprendelet 2. és 3. cikke nem tekinti releváns tényezőnek a dömping és a károkozás meghatározásakor. Az alaprendeletben nem meghatározott egyéb tényezők kiigazítása csak akkor lehetséges, ha kimutatható, hogy azok érintik az árak összehasonlíthatóságát. Mivel utóbbit az érdekelt felek nem támasztották alá bizonyítékokkal, a Vietnam fejlődő ország státuszára vonatkozó fenti érvet el kellett utasítani.

3. VÉGLEGES VÁMOK

(322) Az előbbieket fényében és összhangban az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével, ideiglenes dömpingellenes vámokat kell kivetni a KNK-ból és Vietnamból származó behozatalra a dömping- és a kárkülönbözet közül az alacsonyabbal azonos szinten, az alacsonyabb vám szabályával összhangban, melyet a fenti módszer finomít. Ebben a tekintetben az egész országra kiterjedő vámszintek esetében a kárelhárítási szintek határozzák meg a dömpingellenes vám felső határát.

(323) A Golden Step tekintetében azonban a vámszintet annak dömpingkülönbözete alapján állapították meg, amely alacsonyabb volt a kárelhárítási szintnél.

(324) A fentiek alapján a javasolt végleges vámtételek a következők:

Ország	Vállalkozás	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	Golden Step	9,7 %
	Összes többi vállalat	16,5 %
Vietnam	Minden vállalat	10 %

(325) A hamis vámbevallásokból és a rendelkezések kijátszásából fakadó veszély minimalizálása érdekében a 2454/93/EGK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 308. cikkének d) pontja alapján a behozatal releváns adatainak alakulását megerősített importfelügyeleti rendszer követi nyomon. Amennyiben e behozatali tendenciákban jelentős változás tapasztalható, a Bizottság sürgősen kivizsgálja a helyzetet. Ebben az összefüggésben tisztázandó, hogy a STAF-típusú lábbelik felügyelete mostantól a 7,5 eurós küszöbérték feletti és alatti lábbelikre is kiterjed, az eredeti 9 eurós küszöb helyett.

(326) Anélkül, hogy figyelmen kívül hagyná a káros dömping megállapítását, és azt a tényt, hogy az intézkedések bevezetése közösségi érdek, a jelen eljárást a (296) és (297) preambulumbekendések szerint sajátos és kivételes tulajdonságok jellemzik, melyeket a dömpingellenes intézkedések időtartamának megfelelően tükröznie kell. A KNK-ból származó lábbelik jelentős részére alkalmazott kvóták hatályának csupán nemrégiben történő megszűnésének fényében a vizsgálat kimutatta, hogy a bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik piaca még mindig az átalakulás szakaszában van, amint azt a (296) és az azt követő preambulumbekendések részletesebben kifejtik, ezért a Tanács célszerűnek tartja e kivételes piaci körülmények között az intézkedések időtartamának a korlátozását. Következésképpen az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti öt év helyett a Tanács célszerűnek és megfelelőnek tartja az intézkedések időtartamának 2 évre való korlátozását. Az intézkedéseknek ezért 2 évvel a hatálybalépésük után kell érvényüket veszteniük. Az alaprendelet 11. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A sportlábbelik, a speciális technológiával készült lábbelik, papucsok és más házicipők és az orrmerevítővel

⁽¹⁾ A Bizottság 1993. július 2-i 2454/93/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról (HL L 253., 1993.10.11., 1. o.). A legutóbb a 402/2006/EK rendelettel (HL L 70., 2006.3.9., 35. o.) módosított rendelet.

rendelkező lábbelik kivételével ideiglenes dömpingellenes vám kerül bevezetésre a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező, az alábbi KN- (TARIC) kódok alá tartozó lábbelik behozatalára: 6403 20 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00⁽²⁾ (6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90, 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90, 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29, 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 és 6405 10 00 80 TARIC-kódok).

(2) E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

— a „sportlábbelik” az 1719/2005/EK rendelet⁽³⁾ I. melléklete 64. fejezetének 1. alszámos megjegyzése alkalmazásában meghatározott lábbelik,

— a „speciális technológiával készült sportcipők” sporttevékenység céljára gyártott olyan lábbelik, amelyek egy- vagy többretegű öntött, de nem direktfröccsöntött, a függőleges és oldalirányú ütések felvételére alkalmas speciális műanyagokból készült talppal rendelkeznek, amelyek műszaki jellegzetességei a gázt vagy folyadékot tartalmazó hermetikus párnázások, az ütéselelyelő vagy -semlegesítő mechanikus alkotórészek és a kis sűrűségű polimer anyagok, amelyek párankénti CIF-ára legalább 7,5 euro, és amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

⁽²⁾ A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2005. október 27-i 1719/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 286., 2005.10.28., 1. o.) rendelkezései szerint. Az érintett termékek körét az 1. cikk (1) bekezdésében szereplő termékleírás, valamint a megfelelő KN-kódok termékleírásának együttese határozza meg.

⁽³⁾ HL L 286., 2005.10.28., 1. o.

— az „ormerevítővel rendelkező lábbelik” legalább 100 J⁽¹⁾ energiának megfelelő ütéssel szemben védelmet nyújtó beépített ormerevítővel rendelkező lábbelik, amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00,

— „papucs és más házicipő” az ex 6405 10 10 KN-kód alá tartozó lábbeli.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alábbi vállalatok által előállított termékek vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke a következő:

Ország	Vállalat	Dömpingellenes vám	Kiegészítő TARIC-kód
Kínai Népköztársaság	Golden Step	9,7 %	A775
	Összes többi vállalat	16,5 %	A999
Vietnam	Minden vállalat	10 %	—

(4) eltérő rendelkezés hiányában a hatályban lévő vámszabályozás alkalmazandó.

2. cikk

Az 553/2006/EK rendelet értelmében az ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket az e rendelet által véglegesen kivetett vám mértékében véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vámok végleges tétele felett biztosított összegeket fel kell szabadítani.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba és 2 évig marad hatályban.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2006. október 5-én.

a Tanács részéről
az elnök
K. RAJAMÄKI

⁽¹⁾ Az ütéssel szembeni ellenállás mérésére az EN345. és az EN346. európai szabvány az irányadó.